

ทัศนคติของชาวมอญพระประแดงในการเล่นส่ำบ้ำทอย

ปริญญานิพนธ์

ของ

ธวัชชัย บุญอุ่ม

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา

เมษายน 2545

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

พ.ศ. ๒๕๔๕

วิชา

๑-๑

ทัศนคติของชาวมอญพระประแดงในการเล่นส่ำทอย

บทคัดย่อ

ของ

ธวัชชัย บุญอุ้ม

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา

เมษายน ๒๕๔๕

๒ ๒๕๔๕

๒๒ ก.ค. ๒๕๔๖

ธวัชชัย บุญอัม. (2545). ทศนคติของชาวมอญพระประแดงในการเล่นส่ำบ้ำทอย.

ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพจน์,
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธวัชชัย เจริญทรัพย์มณี.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบทศนคติของชาวมอญพระประแดงในการเล่นส่ำบ้ำทอย กลุ่มตัวอย่างเป็นประชาชนและนักเรียนที่มีเชื้อสายมอญซึ่งมีถิ่นอาศัยอยู่ในอำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ เป็นประชาชนชาย 200 คน หญิง 200 คน เป็นนักเรียนชาย 180 คน หญิง 180 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .98 นำแบบสอบถามทศนคติของชาวมอญพระประแดงในการเล่นส่ำบ้ำทอยมาคำนวณโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

ผลการศึกษาพบว่า

1. ทศนคติของชาวมอญพระประแดงในการเล่นส่ำบ้ำทอยด้านการอนุรักษ์และสืบทอดประเพณี ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า การเล่นส่ำบ้ำทอยมีความสำคัญต่อคนไทยเชื้อสายมอญ ควรอนุรักษ์และสืบทอดไว้ อีกทั้งควรเล่นในงานประเพณีสงกรานต์พระประแดงในระดับมากที่สุด ปัจจุบันการเล่นส่ำบ้ำทอยเป็นที่นิยมของหนุ่มสาวในระดับน้อย และการเล่นส่ำบ้ำทอยเป็นการเล่นเฉพาะชาวมอญเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่ให้คนภายนอกได้รับรู้ความเป็นมาในระดับน้อยที่สุด

2. ทศนคติของชาวมอญพระประแดงในการเล่นส่ำบ้ำทอยด้านความสำคัญและประโยชน์ของการเล่นส่ำบ้ำทอย ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า การเล่นส่ำบ้ำทอยช่วยให้ผู้เล่นมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ทำให้ผู้เล่นมีโอกาสร่วมมิตรภาพเป็นอย่างดี ปลุกฝังให้ผู้เล่นมีน้ำใจเป็นนักกีฬา อีกทั้งควรจัดให้มีการแข่งขันระหว่างชุมชนและหมู่บ้านเป็นประจำในระดับมากที่สุด

3. ทศนคติของชาวมอญพระประแดงในการเล่นส่ำบ้ำทอยด้านกฎเกณฑ์ วิธีการและรูปแบบ ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าอุปกรณ์ รูปแบบการแข่งขัน กติกาการแข่งขัน เวลาในการแข่งขัน และของรางวัลมีความเหมาะสมในระดับมากและเห็นว่ากติกาและวิธีการเล่นส่ำบ้ำทอยเป็นที่รู้จักของคนทั่วไปในระดับน้อย

THE ATTITUDE OF MON IN PHRAPRADAENG TOWARD SABA GAME

AN ABSTRACT

BY

THAWATCHAI BOON-AUM

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University

April 2002

Thawatchai Boon-aum. (2002). *The Attitude of Mon in Phrapradaeng Toward Saba Games*. Master thesis, M.Ed. (Physical Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Associated Professor Thawet Piriapoen, Assistant Professor Thongchai Chareonsapmanee.

The purpose of this study was to investigate the attitude of Mon in Phrapradaeng toward Saba game. The samples were people and students who were Mon race and lived in Phrapradaeng District, Samutpragran province. The samples were divided into 200 male people and 200 female people, 180 male students and 180 female students by multi-stage random sampling. The instrument that used to collect data was constructed by the researcher himself and had reliability .98. The data were analyzed into frequency and percentage.

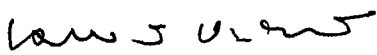
The result were found that :

1. In the aspect of tradition conservative almost the attitude of Mon in Phrapradaeng toward Saba game was in the most level about the important to Thai-Mon race and should be play in Songgron Festival. They perceived that nowadays Saba game was not favourable in the young guys and girls group at the less level, and Saba was the game between Mon which should not present to others at the least level.
2. In the aspect of the important and value, almost of the attitude of Mon in Phrapradaeng toward Saba game about physical, mental, social and intelligent development, well freindship, sportsmanship and should competed between community and village at the most level.
3. In the aspect of rules, methods and model of Saba game, almost of the attitude of Mon in Phrapradaeng toward Saba game about equipment, model, rules, duration of competitive and rewards was suitable at the high level, and rules and method of playing was well known at the less level.

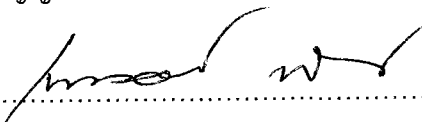
ปริญญานิพนธ์
เรื่อง
ทัศนคติของชาวมอญพระประแดงในการเล่นสื่อบ้าทอย

ของ
นายรัชชัย บุญอุ้ม

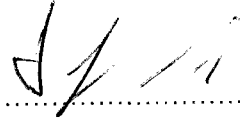
ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

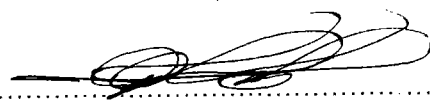

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.นภาพร หะวานนท์)
วันที่ 15 เดือน เมษายน พ.ศ. 2545

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัชชัย เจริญทรัพย์มณี)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธำมณี ปลื้มสำราญ)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์ลำพอง ศรีรุ่ง)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จเรียบร้อยและสมบูรณ์ลงได้ด้วยความกรุณาอย่างสูงจาก
รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพจนท์ ประธานคณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วย
ศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
ธำวุฒิ ปลื้มสำราญ อาจารย์ลำพอง ศรีรุ่ง กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ที่ได้ให้คำปรึกษาเสนอแนะ
ตลอดจนช่วยปรับปรุงแก้ไขด้วยการเอาใจใส่เป็นอย่างดี จึงขอขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์แผน เจียรนัย รองศาสตราจารย์ ดร. วิรัช วรรณรัตน์
ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในการให้คำปรึกษาแนะนำการสร้างเครื่องมือวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาท
วิชาการ จนทำให้ผู้วิจัยสามารถค้นคว้าข้อมูลและจัดทำปริญญานิพนธ์ได้ประสบความสำเร็จ

สุดท้ายขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อทวี - คุณแม่สมบัติ บุญอุ่ม ที่คอยให้การ
สนับสนุนและเป็นกำลังใจมาโดยตลอด และขอขอบคุณ ภรรยา นางพิมพ์ใจ บุญอุ่ม ที่เป็นกำลังใจ
ในการศึกษาด้วยดีตลอดมา

วิรัชชัย บุญอุ่ม

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	2
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	2
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	3
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	3
ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	3
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	4
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ.....	4
การเล่นมีความสำคัญต่อการพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก.....	8
ความหมายของการละเล่น.....	10
บทบาทและคุณค่าของการละเล่น.....	10
ประเภทการละเล่นของเด็กไทย.....	11
การเล่นสะบ้าทอย.....	12
ประโยชน์ของการเล่นสะบ้าทอย.....	13
สภาพทั่วไปของพื้นที่อำเภอพระประแดง.....	14
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	17
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	17
งานวิจัยในประเทศ.....	20

สารบัญ (ต่อ)

บทที่

หน้า

3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	22
	การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	22
	การเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	22
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	25
	ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ.....	25
	เกณฑ์การให้คะแนน.....	25
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	26
	การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	26
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	27
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	27
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	27
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	27
5	สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	45
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	45
	วิธีการดำเนินการวิจัย.....	45
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	45
	สรุปผลการวิจัย.....	46
	อภิปรายผล.....	46
	ข้อเสนอแนะ.....	48
	ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	48
	บรรณานุกรม.....	49

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก.....	53
ภาคผนวก ก.....	54
ภาคผนวก ข.....	59
ภาคผนวก ค.....	61
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	63

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชน จำแนกตามเพศ.....	23
2	โรงเรียนการสุ่มตัวอย่างจำนวนประชากรที่เป็นนักเรียนแยกตามเพศ.....	24
3	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนแยกตามเพศ.....	24
4	ข้อมูลส่วนตัวของประชาชนและนักเรียน.....	27
5	ทัศนคติของชาวมอญพระประแดงในการเล่นสื่้าทอยของประชาชน เพศชาย.....	29
6	ทัศนคติของชาวมอญพระประแดงในการเล่นสื่้าทอยของประชาชน เพศหญิง.....	33
7	ทัศนคติของชาวมอญพระประแดงในการเล่นสื่้าทอยของ นักเรียนชาย.....	37
8	ทัศนคติของชาวมอญพระประแดงในการเล่นสื่้าทอยของ นักเรียนหญิง.....	41

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	แผนภูมิแสดงองค์ประกอบของทัศนคติ.....	6
---	--------------------------------------	---

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การเล่นพื้นบ้านเป็นเอกลักษณ์และวัฒนธรรมของประเทศที่สืบทอดมาในวิถีชีวิตของคนไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน การเล่นพื้นบ้านไทย หมายถึง การเล่นต่างๆ ของเด็กที่นิยมเล่นกันในชีวิตประจำวันโดยสืบทอดมาจากคนรุ่นก่อน ซึ่งบางประเภทมีบทร้องและรำประกอบ ส่วนกฎเกณฑ์ต่างๆ มักมีการกำหนดขึ้นตามข้อตกลงของกลุ่มผู้เล่นในแต่ละท้องถิ่น บางครั้งก็เล่นเพื่อความสนุกสนานแต่บางครั้งก็เล่นเพื่อการแข่งขัน (ผะอบ โปษะกฤษณะ และคนอื่น ๆ. 2522 : 14)

สังคมไทยมีการเล่นพื้นบ้านที่เป็นเอกลักษณ์ และวัฒนธรรมของประเทศที่สืบทอดมาในวิถีชีวิตของคนไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน การเล่นและการเล่นคนไทยใช้ความหมายเดียวกันและคุ้นเคยกับคำว่า การเล่นมากกว่าการเล่น และเมื่อได้ยินคำว่า การเล่นก็ย่อมเข้าใจดีว่าต้องมีความสนุกสนานปนอยู่ด้วย (ฉวีวรรณ จึงเจริญ. 2528 : 7) การเล่นพื้นบ้านไทยสำหรับเด็กมีลักษณะเป็นทั้งเกม (Game) คือการเล่นมีกฎเกณฑ์กติกาแน่นอนมีการเอาแพ้เอาชนะกันหรือเรียกว่าการเล่นแบบแข่งขัน เช่น อีตัก หมากเก็บ ฯลฯ และการเล่นที่มีลักษณะเป็นเพลย์ (Play) คือ การเล่นอย่างบริสุทธิ์ และมักเป็นการเล่นอย่างง่าย ๆ ไม่มีกฎเกณฑ์บังคับ ไม่มีการเอาแพ้เอาชนะกัน หรือเรียกว่าการเล่นแบบไม่แข่งขัน เช่น การเล่นเกมของ วีรวิสาร ฯลฯ (วรรณ วิบูลย์สวัสดิ์ แอนเดอร์สัน. 2526 : 28) การเล่นของไทยสมัยก่อนนั้นมีประโยชน์แก่ร่างกายและสังคมของเด็ก เมื่อเด็กได้ร่วมวงเล่นหัวประชุมกับหมู่หลาย ๆ คน และมีความรู้สึกรู้ว่าการอยู่ในหมู่คณะเป็นสิ่งที่มีความสุข สนุกสนาน แซ่ซ้องก็จะไม่ตีตัวออกจากหมู่คณะ ครั้นเติบโตขึ้นอุปนิสัยรักหมู่คณะก็จะติดตามมาเป็นการฝึกให้รู้จักปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดี จึงน่าจะเป็นการป้องกันปัญหาเด็กแยกจากสังคมได้ (กุลทรัพย์ เกษแม่นกิจ. 2524 : 62 - 66) เนื่องจากเกมการเล่นพื้นบ้านของไทยส่วนมากมักจะเล่นกันเป็นกลุ่ม ซึ่งการเล่นเป็นกลุ่มนี้เป็นการส่งเสริมให้เด็กเรียนรู้การอยู่ร่วมกับผู้อื่น การเคารพกติกาที่ได้ตกลงกันไว้ รู้จักรอคอยเมื่อยังไม่ถึงคราวที่จะเล่นการยอมรับข้อตกลงของคนส่วนมาก ความสามัคคีในหมู่คณะ ตลอดจนการรู้แพ้ รู้ชนะ ฯลฯ

สละบทอยเป็นกีฬาพื้นบ้านอย่างหนึ่งของชาวไทยเชื้อสายมอญ เป็นการเล่นที่แสดงออกถึงวัฒนธรรมประเพณีอันดีงาม แสดงให้เห็นถึงความสามัคคี ความเอื้อเฟื้อ ความมีน้ำใจ และที่เห็นได้ชัดเจนคือการให้อภัยซึ่งกันและกัน การเล่นสละบทอยมีทักษะคล้ายกีฬาเปตอง คือ การโยน การย่อ การโยนลูกกระทุงลูกตั้ง การใช้แขนและการบังคับลูกสละบ้า ซึ่งทักษะเหล่านี้ นักกีฬาจะต้องได้รับการฝึกฝนเป็นอย่างดีเพื่อให้เกิดความชำนาญ และที่สำคัญในการเล่นสละบทอยนั้น

จะต้องอาศัยความแม่นยำเป็นหลัก สำหรับความแม่นยำในการเล่นนั้นองค์ประกอบที่สำคัญอยู่หลายองค์ประกอบคือ การประสานงานกันระหว่างกล้ามเนื้อ การมีสมาธิที่ดี สายตาและความอดทนของกล้ามเนื้อ

ในปัจจุบันความนิยมในการเล่นกีฬาพื้นบ้านชนิดนี้ได้ลดน้อยถอยลงไปจนหาตัวได้ยาก อาจเป็นเพราะความเจริญด้านกีฬาสportชนิดอื่นที่มีการเล่นที่สนุกสนาน เร้าใจกว่าการเล่นสะบ้าทอยเข้ามาแทนที่ประกอบกับผู้มีได้มีทางเลือกในการเล่นไว้ให้ลูกหลานรุ่นหลังๆ หรือลูกหลานมิได้สนใจการเล่นชนิดนี้ก็ว่าได้

การเล่นสะบ้าทอยเป็นที่นิยมเล่นกันเฉพาะในช่วงงานสงกรานต์เท่านั้น การเล่นชนิดนี้ไม่มีการฝึกหัดอย่างกีฬาสportชนิดอื่นๆ โดยมากจะเล่นกันระหว่างพวกหนุ่ม ๆ สาว ๆ เพื่อก่อให้เกิดความสนุกสนาน รื่นเริงตามเทศกาลมีประโยชน์ในการอยู่ร่วมกันเป็นหมู่คณะ อีกทั้งยังเป็นการออกกำลังกายอย่างหนึ่งอีกด้วย

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยซึ่งเป็นนักพลศึกษา มีความสนใจที่จะศึกษาถึงทัศนคติของชาวไทยเชื้อสายมอญในอำเภอพระประแดงที่มีต่อการเล่นสะบ้าทอย เพื่อจะได้อนุรักษ์วัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณี และเผยแพร่สืบสานการเล่นชนิดนี้ อันเป็นวัฒนธรรมประจำถิ่นให้กว้างขวางและคงอยู่ตลอดไป อีกทั้งยังเป็นการสอดคล้องกับนโยบายของแผนการพัฒนาศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 - 2544) ที่มุ่งส่งเสริมท้องถิ่นและภูมิปัญญาไทย เพื่อคงความเป็นไทยเอาไว้ต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อทราบทัศนคติของชาวมอญพระประแดงที่มีต่อการเล่นสะบ้าทอย

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ทำให้ทราบทัศนคติของชาวมอญพระประแดงที่มีต่อการเล่นสะบ้าทอย ในอันที่จะนำไปสู่การอนุรักษ์วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีและเพื่อหาแนวทางในการปลูกฝังทัศนคติให้กับชาวมอญพระประแดงให้เห็นคุณค่าและประโยชน์ของการเล่นสะบ้าทอย และเผยแพร่การเล่นสะบ้าทอยให้เป็นที่รู้จักของคนทั่วไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรเป็นประชาชนและนักเรียนที่มีเชื้อสายมอญ ซึ่งมีถิ่นอาศัยอยู่ในอำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ

1.2 กลุ่มตัวอย่าง เป็นประชาชนและนักเรียนที่มีเชื้อสายมอญ ซึ่งมีถิ่นอาศัยอยู่ในอำเภอพระประแดง เป็นประชาชนชาย 200 คน ประชาชนหญิง 200 คน เป็นนักเรียนชาย 180 คน นักเรียนหญิง 180 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling)

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น คือ ประชาชนและนักเรียนที่มีเชื้อสายมอญ ซึ่งอาศัยอยู่ในอำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ แบ่งตามเพศ

2.2 ตัวแปรตาม คือ ทักษะคติของชาวมอญพระประแดงในการเล่นสะบ้าทอย

นิยามศัพท์เฉพาะ

ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด ของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอาจออกมาในรูปของการยอมรับ (ชอบ) หรือ ปฏิเสธ (ไม่ชอบ) ก็ได้

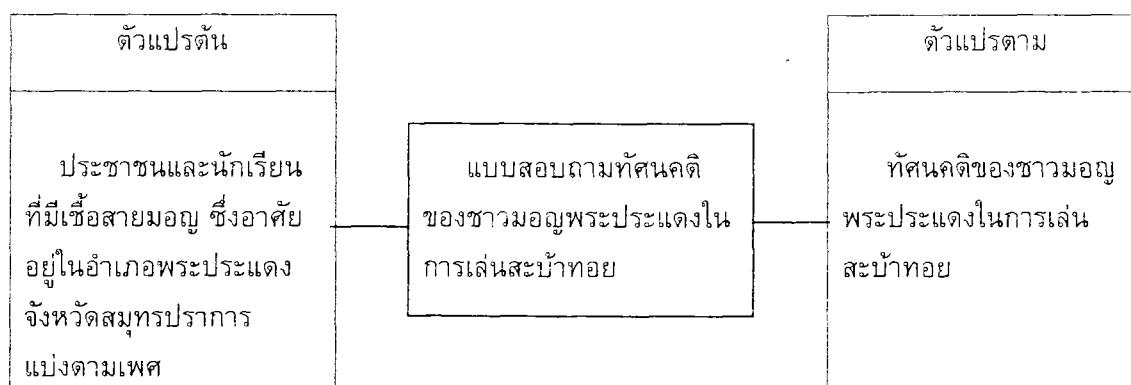
ชาวมอญ หมายถึง เป็นคำที่ใช้ในทางราชการแทนคำว่าชาวมอญ

ชาวมอญพระประแดง หมายถึง ประชาชนและเยาวชนที่มีเชื้อสายมอญ ซึ่งมีถิ่นอาศัยอยู่ในพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ

สะบ้าทอย หมายถึง การละเล่นชนิดหนึ่งของชาวมอญที่นิยมเล่นกันในหมู่บ้านมอญ พบมากที่อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ

หมู่บ้านมอญ หมายถึง ประชาชนและเยาวชนที่มีเชื้อสายมอญอาศัยอยู่รวมกันเป็นกลุ่มหรือหมู่บ้านมิใช่เป็นหมู่บ้านทางราชการ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่องทัศนคติของชาวมอญพระประแดงในการเล่นสะบ้าทอย ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยนำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ
2. การละเล่นมีความสำคัญต่อการพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก
3. ความหมายของการละเล่น
4. บทบาทและคุณค่าของการละเล่น
5. ประเภทการละเล่นของเด็กไทย
6. การเล่นสะบ้าทอย
7. ประโยชน์ของการเล่นสะบ้าทอย
8. สภาพทั่วไปของพื้นที่อำเภอพระประแดง
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 9.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 9.2 งานวิจัยในประเทศ

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ

ความหมายของคำว่าทัศนคติ

คำว่าทัศนคติตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า Attitude หมายถึงความรู้สึกนึกคิดที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อาจออกมาในรูปของการยอมรับ (ชอบ) หรือปฏิเสธ (ไม่ชอบ) ก็ได้ (พะยอม วงศ์สารศรี. 2526 : 188)

นิพนธ์ คันธเสวี (2521 : 3) ให้ความหมายของทัศนคติว่า เป็นสิ่งซึ่งบอกการแสดงออกของบุคคลที่กระทำต่อสิ่งของ บุคคล หรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง

ชัยวัฒน์ แสงศรี (เชิดศักดิ์ โฆวาสินธ์. 2533 : 35 ; อ้างอิงจาก ชัยวัฒน์ แสงศรี. 2538 : 51) กล่าวว่า ทัศนคติ หมายถึงความรู้สึกที่มีต่อสิ่งต่างๆ อันเป็นผลเนื่องจากการเรียนรู้ ประสบการณ์และเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้านั้นๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง อาจเป็นไปในทางสนับสนุนหรือคัดค้านก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขบวนการอบรมให้เรียนรู้ระเบียบวิธีของสังคมซึ่งทัศนคติเหล่านี้จะแสดงออกหรือปรากฏให้เห็นได้ชัดในกรณีที่สิ่งเร้านั้นเป็นสิ่งเร้าทางสังคม

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2518 : 4) ให้ความหมายว่าทัศนคติ หมายถึงความพร้อมในการกระทำของบุคคลต่อสิ่งใด บุคคลใด ความพร้อมดังกล่าวของบุคคลเห็นได้จากพฤติกรรมที่บุคคลแสดงต่อสิ่งนั้นว่า ชอบหรือไม่ชอบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย

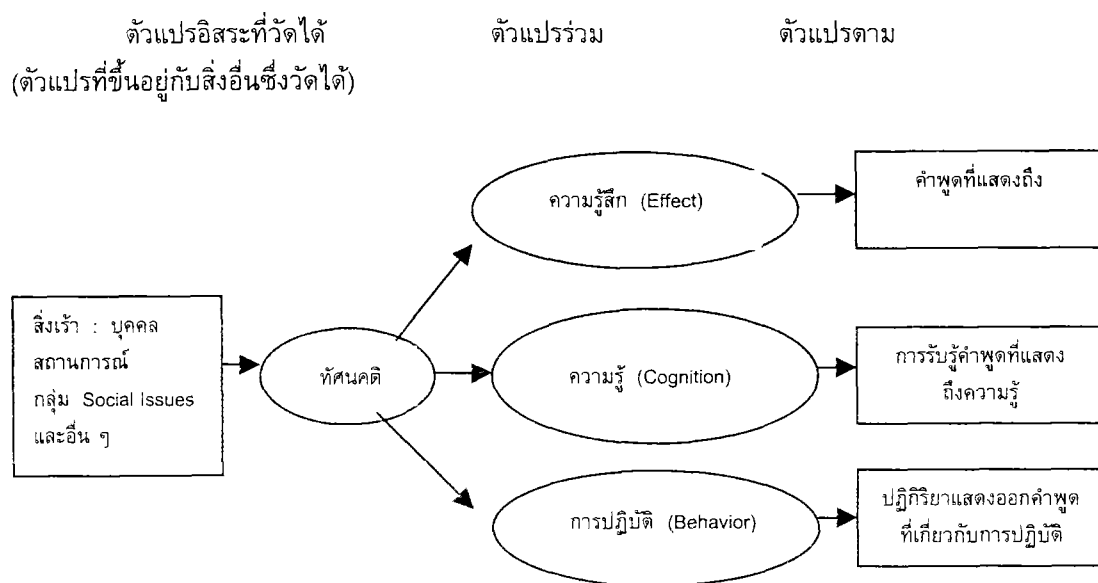
นิวคอมน์ (มานิต เรืองรัตน์. 2526 : 9 ; อ้างอิงจาก Newcomb. 1960) ให้คำนิยามว่า ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกเอนเอียงของจิตใจที่มีต่อประสบการณ์ที่คนเราได้รับได้ อันอาจแบ่งได้เป็น 3 ลักษณะคือทัศนคติในทางบวก ซึ่งแสดงออกในลักษณะพึงพอใจ เห็นด้วย ชอบทัศนคติในทางลบ และแสดงออกในลักษณะที่ตรงกันข้าม และทัศนคติแบบกลาง คือความรู้สึกละเลย ๆ

ฟรีดแมน (กมลรัตน์ หล้าสุขงษ์. 2527 : 169 ; อ้างอิงจาก Freedman. 1970) กล่าวว่า “ทัศนคติ คือระบบที่มีลักษณะมั่นคงถาวร ซึ่งประกอบด้วย องค์ประกอบทางด้าน ความรู้ ความรู้สึกและการปฏิบัติ”

องค์ประกอบของทัศนคติ

องค์ประกอบของทัศนคติมีความเกี่ยวข้องกับความหมายหรือนิยามของทัศนคติ ซึ่งนักจิตวิทยาหลาย ๆ ท่าน กล่าวถึงองค์ประกอบของทัศนคติไว้ดังนี้

1. องค์ประกอบทางด้านพุทธิปัญญา (Cognitive Component) ได้แก่ ความคิด ซึ่งความคิดนี้อาจจะอยู่ในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งแตกต่างกัน
2. องค์ประกอบทางด้านท่าทีความรู้สึก (Affective Component) เป็นส่วนประกอบทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก ซึ่งจะเป็นตัวเร้า “ความคิด” อีกต่อหนึ่ง ถ้าบุคคลมีภาวะความรู้สึกที่ดีหรือไม่ดี ขณะที่คิดถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (ซึ่งอาจจะออกมาในรูปลักษณะที่แตกต่างกัน) แสดงว่าบุคคลนั้นมีความรู้สึกในด้านบวก (Positive) และมีความรู้สึกในด้านลบ (Negative) ตามลำดับ
3. องค์ประกอบทางด้านการปฏิบัติ (Behavioral Component) องค์ประกอบนี้มีแนวโน้มในทางปฏิบัติ หรือถ้ามีสิ่งเร้าที่เหมาะสมอย่างใดอย่างหนึ่ง

ภาพประกอบ 1 แผนภูมิแสดงองค์ประกอบของทัศนคติ

การเกิดทัศนคติ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 91 - 93) กล่าวถึงแหล่งสำคัญ ที่ทำให้เกิดทัศนคติไว้ 4 แหล่ง ดังต่อไปนี้คือ

1. ประสบการณ์เฉพาะอย่าง (Specific Experiences) วิธีการหนึ่งที่เราเรียกทัศนคติ คือ จากการมีประสบการณ์เฉพาะอย่างกับสิ่งที่เกี่ยวข้องกับทัศนคตินั้น ตัวอย่างเช่น ถ้าเรามีประสบการณ์ที่ดีในการติดต่อกับบุคคลหนึ่ง เราจะมีความรู้สึกชอบบุคคลนั้น ในทางตรงกันข้าม ถ้าเรามีประสบการณ์ที่ไม่ดีจากการพบปะหรือติดต่อกับบุคคลนั้น เราก็มักจะมีแนวโน้มที่จะมีความรู้สึกไม่ชอบบุคคลนั้นได้

2. การติดต่อสื่อสารกัน (Communication from Others) โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคคลในครอบครัว ตัวอย่างเช่น เด็กได้รับการสั่งสอน หรือบอกกล่าวจากผู้ปกครองเสมอว่า “ขโมยสิ่งของคนอื่นไม่ดี” ข้อความหรือคำพูดนี้เด็กได้รับจากบุคคลที่เขายกย่องนับถือและผลต่อความเชื่อถือและทัศนคติของเด็กได้

3. สิ่งที่เป็นแบบอย่าง (Model) ทัศนคติบางอย่างถูกสร้างขึ้น จากการเลียนแบบผู้อื่น ขบวนการเกิดทัศนคติ โดยวิธีนี้เกิดขึ้นได้โดยขั้นแรกจากเหตุการณ์บางอย่าง บุคคลจะเห็นว่าบุคคลอื่นมีการปฏิบัติอย่างไร ขั้นต่อไปบุคคลนั้นจะแปลความหมายของการปฏิบัตินั้นในรูปของความเชื่อ ทัศนคติ ซึ่งมาจากการปฏิบัติของเขา ถ้าบุคคลนั้นให้ความเคารพนับถือ ยกย่องบุคคลที่แสดงปฏิกิริยานั้นอยู่แล้ว บุคคลนั้นจะยอมรับความรู้สึก ความเชื่อที่เขาคิดว่าบุคคลที่แสดงปฏิกิริยานั้นดี

4. องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับสถาบัน (Institutional Factor) ทักษะคติของบุคคลหลายอย่างเกิดขึ้นสืบเนื่องมาจากสถาบัน เช่น โรงเรียน สถานที่พิธีประกอบทางศาสนาหน่วยงานต่าง ๆ สถาบันเหล่านี้จะเป็นทั้งแหล่งที่มาและสิ่งที่ช่วยสนับสนุนให้เกิดทัศนคติบางอย่างได้

วิธีส่งเสริมทัศนคติ

ครูผู้สอนจัดเป็นบุคคลที่สำคัญในการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนการสอน วิธีส่งเสริมมีหลายวิธีซึ่ง อาภรณ์ ใจเที่ยง (2527 : 64-65) ได้กล่าวสรุปไว้ 6 วิธี ดังนี้

1. ให้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องแก่ผู้เรียน โดยวิธีการอภิปรายหรือจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนนำไปพิจารณาไตร่ตรองจนเกิดการยอมรับเจตคตินั้น
2. ชักจูงให้ผู้เรียนเกิดการยอมรับ โดยการให้คำแนะนำ บอกเล่า หรือให้ความรู้เพิ่มเติมจากที่ผู้เรียนเคยรู้มา อาจให้ชมภาพยนตร์ หรือฟังปาฐกถา เมื่อผู้เรียนเห็นประโยชน์และให้ความสำคัญก็จะยอมรับเจตคตินั้น
3. จัดกิจกรรมที่เร้าใจให้เกิดการยอมรับ เช่น การชมภาพยนตร์ การดูละคร หรือดูรูปภาพ
4. ให้เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อให้เกิดประสบการณ์ตรง ผู้เรียนได้พบ ได้สัมผัสด้วยตนเอง ย่อมเปลี่ยนเจตคติ หรือยอมรับเจตคติใหม่ได้
5. สร้างความประทับใจแก่ผู้เรียน
6. การอ่านหนังสือจะช่วยเปลี่ยนเจตคติได้บ้าง เพราะผู้อ่านมักจะนำตนเองเข้าไปสวมบทบาทตัวเอกในเรื่อง ทำให้คล้อยตามแนวคิดต่าง ๆ ถ้าผู้สอนจัดหนังสือที่ดีให้ผู้อ่าน ผู้เรียนย่อมได้เจตคติที่ต้องการ

วิธีเปลี่ยนแปลงทัศนคติ

กมลรัตน์ หล้าสงวณ (2527 : 200) กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงทัศนคติเปลี่ยนได้ง่ายกว่าค่านิยม เพราะขึ้นอยู่กับความรู้สึกของแต่ละบุคคล โดยไม่ต้องคำนึงถึงเกณฑ์การตัดสินของสังคม จึงมักพบเสมอว่าในสังคมจะมีการพยายามเปลี่ยนแปลงทัศนคติของบุคคลต่อสิ่งต่าง ๆ มากกว่าการเปลี่ยนค่านิยม หรือความรู้สึกอื่น ๆ และเนื่องจากทัศนคติเกิดจากการเรียนรู้ หรือได้รับประสบการณ์ต่าง ๆ ในสังคม จึงย่อมจะเปลี่ยนแปลงไปเรื่อย ๆ ตามสภาพหรือสถานการณ์ของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลา

กระบวนการเกิดทัศนคติหรือเปลี่ยนแปลงทัศนคติมี 3 อย่าง (ประภาเพ็ญ สุวรรณ. 2526 : 122 - 124 ; อ้างอิงจาก Kelman. 1958 : 51 - 60) คือ

1. การยินยอม (Compliance) การยินยอมจะเกิดขึ้นได้เมื่อบุคคลยอมรับสิ่งที่มีอิทธิพลต่อเขาและเพื่อมุ่งหวังจะให้เกิดความพึงพอใจจากบุคคล หรือกลุ่มบุคคลที่มีอิทธิพลนั้น
2. การเลียนแบบ (Identification) การเลียนแบบเกิดขึ้นเมื่อบุคคลยอมรับสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้น ซึ่งการยอมรับนี้เป็นผลมาจากการที่เขาต้องการที่จะสร้างความสัมพันธ์ที่ดีหรือพึงพอใจระหว่างตัวเขากับบุคคลหรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง
3. ความต้องการภายใน (Internalization) จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อบุคคลนั้นยอมรับสิ่งที่มีอิทธิพลเหนือกว่า อันสืบเนื่องมาจากสิ่งนั้นตรงกับความต้องการภายในของบุคคลนั้น

อิทธิพลของทัศนคติต่อพฤติกรรมของบุคคล

ทัศนคตินั้นนอกจากจะมีอิทธิพลเกี่ยวข้องในการกำหนดพฤติกรรมของบุคคลแล้วยังมีส่วนช่วยบุคคลในเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้คือ (ชาญชัย อินทรประวัตติ. 2528 : 51 ; อ้างอิงจาก Triandis. 1971 : 4)

1. ช่วยให้เห็นเข้าใจสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัว โดยการช่วยจัด รวบรวมและทำให้สิ่งแวดล้อมที่ซับซ้อนกลายเป็นที่ง่ายต่อการเข้าใจ
2. ช่วยปกป้องความนิยมในตัวเอง (Self – Esteem) โดยการช่วยให้บุคคลสร้างความนิยมชื่นชมในตัวเองขึ้น
3. ช่วยให้บุคคลสามารถปรับตัวให้อยู่ในโลกที่ซับซ้อนได้ โดยการช่วยเหลือแสดงพฤติกรรมที่จะได้รับสิ่งตอบแทนที่น่าพึงพอใจจากสิ่งแวดล้อมรอบตัว
4. ช่วยให้บุคคลได้แสดงออกซึ่งค่านิยมพื้นฐานของตนเอง

2. การละเล่นมีความสำคัญต่อการพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก

เป็นการตอบสนองพัฒนาการทางอารมณ์ของเด็ก เพราะในขณะที่เล่นเด็กจะแสดงออกได้อย่างเต็มที่ มีความสดชื่น สนุกสนาน เบิกบาน ทำให้เด็กรู้สึกเป็นสุขเพราะได้เล่นตามที่ตนต้องการ

เป็นการตอบสนองความต้องการของเด็กในหลาย ๆ ด้าน เช่น ด้านความอยากรู้อยากเห็น ซึ่งเด็กแสดงออกโดยการทดลอง หยิบ จับ สำรวจ เขย่าฟังเสียง โยน หรือขว้างปา ด้านความต้องการทางด้านร่างกาย ความต้องการทางจิตใจ และเป็นการทดแทนความต้องการของเด็กซึ่งเด็กแสดงออกโดยการเล่นสมมุติ

เป็นการเรียนรู้ของเด็กที่จะช่วยให้เด็กได้เรียนรู้ในสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบ ๆ ตัว เช่น เรียนรู้เรื่อง ขนาด น้ำหนัก สี รูปร่าง ความเหมือน ความแตกต่าง เรียนรู้เกี่ยวกับตนเอง เช่น การผลัดเปลี่ยนกันเล่น การรอคอย การแข่งขัน การตัดสินใจปัญหาต่างๆ และเรียนรู้ถึงหน้าที่และความ

รับผิดชอบของตนที่มีต่อชุมชน เช่น หน้าที่ของพ่อ แม่ ลูก ตำรวจ กำนัน ซึ่งเด็กจะเรียนรู้ได้มากจากการเล่นสมมติและการสังเกต

ช่วยพัฒนาคุณสมบัติหลายประการที่จะช่วยให้เด็กประสบความสำเร็จในการทำงานเมื่อเด็กเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ ฉะนั้นทักษะที่เด็กได้รับจากการเล่นจะเป็นพื้นฐานในการทำงานของเด็กในอนาคต เพราะขณะที่เด็กเล่น เด็กจะมีโอกาสได้เรียนรู้ถึงภาระกิจและหน้าที่ของการเป็นผู้ใหญ่ เป็นการฝึกนิสัยในเรื่องการทำงาน มีความรับผิดชอบและการรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

เป็นการเตรียมชีวิตของเด็ก เป็นการฝึกให้เด็กรู้จักหน้าที่ที่ตนเองต้องทำในอนาคต ฝึกการพึ่งตนเอง การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การแบ่งปัน การเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี

เพื่อให้มีทัศนคติที่ดีต่อการออกกำลังกาย เพื่อเป็นแนวทางในการที่จะไปเล่นกีฬาประเภทอื่นๆ ต่อไป

ช่วยพัฒนาเด็กด้านต่าง ๆ ได้แก่

1. ด้านร่างกาย เกมและการเล่นเป็นการใช้พลังงานส่วนเกินในร่างกายของเด็ก เป็นการฝึกกล้ามเนื้อให้ทำงานประสานกันอย่างมีประสิทธิภาพ
2. ด้านอารมณ์และจิตใจ เกมและการเล่นจะช่วยให้เด็กเกิดการพัฒนาทางอารมณ์และจิตใจให้มั่นคงแข็งแรง รู้จักปรับอารมณ์ให้เข้ากับสภาวะแวดล้อม และการเล่นจะช่วยลดความคับข้องใจของเด็ก
3. ด้านสังคม เกมและการเล่นจะช่วยให้เด็กมีพัฒนาการด้านความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นเป็นการเรียนรู้ที่จะอยู่รวมกลุ่ม รู้จักบทบาทของสมาชิกในกลุ่มฝึกการสมาคมและฝึกเด็กในเรื่องของการปรับตัว
4. ด้านสติปัญญา เกมและการเล่นถือว่าเป็นการฝึกการเรียนรู้ด้วยตนเองของเด็กเป็นการฝึกในเรื่องความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และส่งเสริมการจินตนาการของเด็ก

การเล่นทำให้เด็กเกิดการพัฒนาอารมณ์ เจตคติ พฤติกรรม และบุคลิกภาพเป็นคนช่างคิด ช่างทำ และปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงได้ โดยใช้กิจกรรมพลศึกษาเป็นสื่อในจุดประสงค์ของการเรียนการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะของหลักสูตรระดับประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) มุ่งเน้นปลูกฝังคุณลักษณะนิสัยของเด็กระดับประถมศึกษาดังนี้

1. มีความรู้ ความเข้าใจในหลักการเกี่ยวกับความดีงาม การรักษาสุขภาพกายและจิตใจ
2. มีความสามารถในการวิเคราะห์ วิจัย แก้ปัญหา มีความสามารถในการแสดงออก และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
3. มีความเสียสละ สามัคคี มีวินัย ประหยัด ซื่อสัตย์ กตัญญู กตเวที รักการทำงาน เห็นคุณค่าของการออกกำลังกาย
4. มีความสนใจแสวงหาความรู้และรูปแบบการทำงานใหม่ๆ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ใช้ความรู้ในการตัดสินใจและแก้ปัญหาเพื่อการทำงานและการดำรงชีวิต

5. ปรับปรุงตนเองให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ สามารถนำความรู้ไปแก้ปัญหาและพัฒนาคุณภาพของตนเองได้

3. ความหมายของการละเล่น

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2523 : 11 - 12) ได้ให้ความหมายของเล่นไว้ดังนี้

การเล่น หมายถึง กิจกรรมที่เด็กเล็กๆ ชอบที่จะทำจัดทำขึ้นมา ตลอดจนเพื่อความสนุกสนานทั้งหลายที่จะสนองตอบต่อความอยากรู้อยากเห็นของทุกสิ่งที่เขาได้เห็น ได้ยิน ได้สัมผัส ได้รู้สึกเป็นวิธีการที่พัฒนาความรู้สึกรักของเด็ก จะได้อยู่กับเพื่อนๆ ได้ร่วมกิจกรรมได้ในสังคม

การเล่น หมายถึง การใช้จังหวะ การเคลื่อนไหวและหรือเป็นการแสดงกิจกรรมทางเครื่องดนตรี

การเล่น หมายถึง เป็นการทดลองใช้ความรู้ที่เด็กมีต่อสิ่งแวดล้อมทางสังคมหรือสิ่งแวดล้อมที่เป็นรูปธรรมอื่นๆ โดยอาศัยความสามารถเฉพาะตัวของเด็กเป็นการทดลองปฏิบัติการด้วยตนเองอย่างอิสระและสนุกสนานเพลิดเพลิน

การเล่น หมายถึง การใช้พลังงานส่วนเกินไปในทางสร้างสรรค์ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและสังคม

การเล่นเป็นไปตามสัญชาตญาณของเด็กที่ต้องการความเคลื่อนไหว ผ่อนคลายความตึงเครียด โดยการหาแสงสว่างหาวิธีการที่จะทำให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน

4. บทบาทและคุณค่าของการละเล่น

ไวส์คอปฟ์ (Weiskopf. 1978 : 17 - 18) กล่าวว่า “การเล่นเป็นกระบวนการที่สำคัญของพฤติกรรมที่สามารถทำให้เกิดสาระประโยชน์ตลอดชีวิต นับตั้งแต่สงครามโลกครั้งที่ 2 การเล่นได้มีการยอมรับว่ามีส่วนสำคัญต่อประสบการณ์เรียนรู้ของเด็กในด้านการพัฒนาอารมณ์จิตใจ และสังคม

ฟรอสต์ และไคลน์ (Frost and Klein. 1979 : 29 - 30) กล่าวว่า เป็นเวลานานแล้วที่มีการมองเห็นความสำคัญของการเล่นและการตระหนักถึงความสำคัญของการเล่นที่ช่วยเสริมสร้างการพัฒนาการของเด็ก จากการศึกษาได้มีการให้ความเห็นว่า การเล่นเป็นสิ่งที่สนุกสนานซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับการทำงาน

สุรสิงห์สาร์รวม นิยมพะเนาว์ (2520 : 4) ได้กล่าวไว้ว่า “การละเล่นมีบทบาทต่อการพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน ของคนคือ พัฒนาการทางกาย ทางอารมณ์ ทางสังคมและสติปัญญา นอกจากนั้น การละเล่นของเด็กมีลักษณะเป็นการทดลองใช้ความรู้ที่ตนมีต่อสิ่งแวดล้อมโดยอาศัยความสามารถเฉพาะตัวของเด็กเองเป็นการทดลองปฏิบัติการด้วยตนเองอย่างอิสระ และ

สนุกสนานเพลิดเพลิน การเล่นจึงเป็นสิ่งสำคัญต่อการเรียนของเด็ก" อีกทั้ง "การเล่นเป็นผลมาจากมรดกทางชีววิทยา" กล่าวถึง การเล่นจะสะท้อนนิสัยเด็กคนนี้ออกและการเล่นยังสามารถบอกถึงว่าหลักจากการทำงานในอดีตของชนชาติหนึ่งๆ เขาเหล่านั้นได้ทำกิจกรรมการเล่นอะไรบ้าง วัฒนธรรมการเล่นนี้จะป็นสัญชาตญาณในตัวคนตลอดไป การเล่นของเด็กก็จะเป็นการนำเอาการเล่นของบรรพบุรุษของตนมาแสดงใหม่อีกครั้งหนึ่ง

พีระพงศ์ บุญศิริ (2536 : 10) กล่าวว่าไว้ว่าการเล่นของเด็กๆ ได้มีการศึกษากันมาอย่างยาวนานและต่อเนื่อง ค่อนข้างที่จะเน้นไปในทางจิตวิทยา อาจจะบอกถึงเชิงทำนายในอนาคตดังตัวอย่างการเล่น ข่ายข้าวขยแวงของเด็กๆ บางครั้งอาจเป็นการเล่นเพื่อความสนุกสนาน และในบางกิจกรรมก็อาจแสดงออกถึงลักษณะพิเศษ เป็นการแสดงออกซึ่งความรู้ ความสามารถ เฉพาะตัว และแสดงออกถึงกิจกรรมการเล่นของเด็กๆ แต่ส่วนใหญ่จะเป็นการเล่นเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ หรือเพื่อนันทนาการ จึงเห็นได้ว่าความสำคัญของการเล่นพื้นบ้านของเด็กมีคุณค่าเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งพอสรุปลักษณะที่แสดงออกถึงคุณค่าของการเล่นได้ดังนี้

1. คุณค่าด้านการศึกษาของเด็ก การเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญาและสังคม
2. ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมซึ่งเป็นมรดกอันล้ำค่าที่สามารถปลูกจิตสำนึกในความเป็นไทย
3. ด้านการพัฒนาความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ

5. ประเภทการเล่นของเด็กไทย

สุรสิงห์สำรวม จิมพะเนา (2520 : 23 - 27) ได้แบ่งการเล่นของเด็กไทยไว้เป็น 7 ประเภทคือ

1. การเล่นโดยการเลียนแบบการทำงานของผู้ใหญ่
2. การเล่นโดยการเลียนแบบการประกอบอาชีพของผู้ใหญ่
3. การเล่นโดยการเลียนแบบวิธีหาอาหารของผู้ใหญ่
4. การเล่นเพื่อความเพลิดเพลินของตนเองตามลำพัง
5. การเล่นโดยมีกฎกติกา
6. การเล่นกับเพื่อน ๆ โดยไม่มีกฎกติกา
7. การเล่นแข่งขันโดยมีการพนัน

6. การเล่นสะบ้าทอย

สะบ้าทอยเป็นการเล่นอีกประเภทหนึ่งที่นิยมเล่นกันเฉพาะในหมู่ชาย ซึ่งต้องใช้กำลัง และฝีมือในการเล่น ส่วนประกอบและวิธีการเล่น มีดังนี้

1. สถานที่เล่น เป็นลานกว้างประมาณ 3 เมตร ยาวประมาณ 30 เมตร ในสภาพที่เป็นดินอัดแน่นและเรียบเหมาะที่จะโยนลูกสะบ้าให้ขึ้นไปได้ไกลตามต้องการ รอบ ๆ สถานที่ที่เล่นปิดกันด้วยไม้หนา 3 นิ้ว เพื่อกันมิให้ลูกสะบ้ากระเด็นออกข้างนอก ความยาวของสถานที่แบ่งเป็น 3 ระดับ คือระดับเด็กรุ่นเล็กจะใช้ช่วงยาว 20 เมตร หรือ 10 วา ระดับเด็กรุ่นกลางจะใช้ความยาว 24 เมตร หรือ 12 วา และระดับผู้ใหญ่จะใช้ความยาว 30 เมตรหรือ 15 วา

2. ลูกสะบ้า แบ่งเป็น 2 แบบ แบบหนึ่งสำหรับตั้งและอีกแบบหนึ่งสำหรับทอย ลูกสะบ้าสำหรับตั้งมีจำนวน 10 ลูก ทำด้วยไม้แข็งมีลักษณะกลมแบน กลิ้งด้านหนึ่งให้สวยงาม ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางไม่เกิน 6 เซนติเมตร หนาไม่เกิน 1.5 เซนติเมตร ส่วนลูกสะบ้าทอย ก็มีลักษณะเช่นเดียวกับลูกสะบ้าสำหรับตั้ง แต่มีความพิเศษออกไปคือต้องให้มุมเล็กน้อย เพื่อให้ นิ้วหัวแม่มือ กดลงได้กระชับเมื่อเวลาทอย และขนาดของลูกสะบ้าทอยจะมีเส้นผ่าศูนย์กลาง 15 เซนติเมตร หนาประมาณ 2 เซนติเมตร

3. การตั้งลูกสะบ้า จะตั้งข้างละ 5 ลูก เรียงกันในลักษณะรูปสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูน สองข้างห่างกัน 30 เมตร 3 ลูกแรก จะตั้งตรง การเรียงกันเรียกว่า หัว-ตัว-หาง แต่ละลูกห่างกัน 30 เซนติเมตร ส่วนอีก 2 ลูกที่เหลือจะต้องตั้งอยู่ทางซ้ายและทางขวา ห่างจากลูกกลาง 30 เซนติเมตร เราเรียกว่า ปีกขวาและปีกซ้าย

4. กติกาการแข่งขันและการให้คะแนน การทอยสะบ้าครั้งแรกจะมีฝ่ายละ 6 ลูก โดยจะใช้มือซ้ายหรือมือขวาก็ได้ทอยแล้วแต่ความถนัด แต่ที่สำคัญคือนิ้วหัวแม่มือจะต้องกดลงตรงกลางของลูกสะบ้าที่กลิ้งเป็นหลุมไว้ นั้น ส่วนนิ้วชี้ถึงนิ้วก้อยจะต้องรองรับลูกสะบ้าไว้ให้กระชับมือ เพื่อทอยลูกสะบ้าออกไป หากโดนลูกสะบ้าที่ตั้งไว้ในแนวกลางจะเป็นลูกหัว ลูกกลาง หรือ ลูกท้าย (หัว-ตัว-หาง) ก็จะได้ลูกละ 1 คะแนน แต่ถ้าถูกลูกทั้งซ้าย, ขวา จะได้ลูกละ 2 คะแนน การทอยครั้งแรกจะทอยจนหมดทั้ง 6 ลูก หรือทอยครบแล้วก็ป็นหน้าที่ของฝ่ายตรงข้ามบ้าง แต่ถ้าฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดทอยลูกสะบ้าที่ตั้งไว้ล้มทั้งหมด 5 ลูกก่อน ก็ไม่ต้องทอยอีก แต่ถ้าทอยยังไม่หมด และลูกสะบ้าที่ใช้ทอยทั้ง 6 ลูกหมดก่อน ก็ต้องเปิดโอกาสให้ฝ่ายตรงข้ามเป็นฝ่ายต้องทอยมาทางฝ่ายที่ทอยก่อนด้วย ถ้าฝ่ายหลังทอยลูกสะบ้าครั้งแรกหมด 6 ลูกแล้ว และหากฝ่ายแรกยังทอยลูกสะบ้ายังไม่หมดก็ยังมีโอกาสได้ทอยอีกครั้งหนึ่ง โดยจะใช้ลูกสะบ้าทอยทั้ง 6 ลูกเช่นกัน แต่ถ้าทอยครั้งแรกล้มทั้งหมด 5 ลูก ก็ไม่ต้องทอยซ้ำอีก และถือว่าในรอบแรกนี้จะได้ 7 คะแนนเต็ม ส่วนฝ่ายหลังถ้าทอยสะบ้าครั้งแรกไว้ล้มไม่หมดก็จะมีโอกาสได้ทอยเก็บลูกสะบ้าที่ยังล้มไม่หมดได้อีกครั้งหนึ่ง โดยใช้ลูกสะบ้าทอยทั้ง 6 ลูกเช่นกัน แต่ถ้าทอยในครั้งแรกล้มหมดก็ต้องทอยซ้ำอีกเช่นกัน เมื่อจบชุดแรกคือทอย 2 ครั้ง (12 ลูก) ก็จะมีการเปลี่ยนข้างเพื่อมิให้ได้เปรียบ

เสียเปรียบซึ่งกันและกัน

สรุป การทอยครั้งแรก 6 ลูก และครั้งที่ 2 อีก 6 ลูก รวมเป็น 12 ลูก เมื่อสลับข้างหรือเปลี่ยนข้างจะต้องทอยอีกข้างละ 12 ลูกเช่นกัน รวมแล้วแต่ละฝ่ายจะมีโอกาสได้ทอย 24 ลูก

5. การแต่งกายของผู้เข้าแข่งขัน ผู้เข้าแข่งขันทุกคนจะต้องแต่งชุดลอยชาย ซึ่งทางคณะกรรมการจัดการแข่งขัน จะจัดเตรียมไว้ให้ที่สนามแข่งขันเช่นเดียวกับผู้ตัดสินซึ่งจะมีตั้งแต่ 1 คน ขึ้นไป แต่โดยทั่วไปแล้วจะใช้ผู้ตัดสิน 2 คน

7. ประโยชน์ของการเล่นสะบ้าทอย

พัฒนาทางด้านร่างกาย

ก. กำลังแขน ผู้เล่นจะต้องฝึกการใช้กำลังทั้งนิ้วมือ ข้อมือ ข้อศอก และหัวไหล่ ให้สัมพันธ์กัน เพื่อการบังคับลูกให้ได้จังหวะและระยะที่ต้องการ

ข. กำลังขา ผู้เล่นจะต้องเดินกลับไปกลับมาตามความยาวของสนามคือ 30 เมตร มีการยืน การย่อ การงอขา ถ้าผู้เล่นไม่ฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ และจะทำให้เกิดความเมื่อยล้า

ค. สายตา การเล่นสะบ้าทอย ยังช่วยให้เกิดการทำงานที่สัมพันธ์กันระหว่างสายตา และมือ เนื่องจากจำเป็นต้องใช้สายตากระยะทาง พิจารณาทิศทาง การตีหรือการโยนลูก เพื่อให้ได้ประสิทธิภาพตามที่ต้องการ

พัฒนาทางด้านสติปัญญา

การเล่นสะบ้าทอยเป็นเกมการเล่นที่จำเป็นต้องอาศัยการคิด คาดคะเน คำนวณ การเล่นอย่างจริงจังเพื่อที่จะทำแต้มให้ได้มากที่สุด

พัฒนาทางด้านจิตใจ

การเล่นสะบ้าทอย จะต้องมีความตั้งใจที่มุ่งมั่นรับฟังความคิดเห็น และรู้จักแก้ปัญหา

พัฒนาทางด้านสมาธิ

การเล่นสะบ้าทอยนั้น สมาธิเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งสำหรับผู้เล่น ผู้เล่นจะต้องไม่วิตกกังวล จนเกินไป ไม่ท้อถอย ไม่ตั้งความหวังมากเกินไป และที่สำคัญต้องไม่ใส่ใจต่อเสียงของผู้ชม รอบข้างสนาม เพราะจะทำให้เกิดความสับสน ไม่แน่ใจ และขาดสมาธิ อันจะมีผลโดยตรงต่อความสามารถของตนเอง

พัฒนาทางด้านสังคม

การเล่นสะบ้าทอย จะทำให้เกิดการพบปะสังสรรค์กัน ได้รู้จักกัน ร่วมสนุกสนานและสร้างความสามัคคี นับเป็นการสร้างสังคมอันดีแก่กันโดยแท้จริง

8. สภาพทั่วไปของพื้นที่อำเภอพระประแดง

สภาพทั่วไป

สภาพด้านประวัติศาสตร์ สมัยกรุงรัตนโกสินทร์ พระประแดงแต่เดิมชื่อว่า เมืองนครเขื่อนขันธ์ อันเป็นนามที่พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย รัชกาลที่ 2 แห่งราชวงศ์จักรี ทรงพระราชทานนามไว้เมื่อครั้งทรงสร้างเมือง สร้างป้อมปราการ แล้วสถาปนาให้เป็นเมืองหน้าด่านทางทะเล ในขณะเดียวกันก็ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าให้ชาวมอญจากเมืองปทุมธานี อันประกอบด้วยชายฉกรรจ์ 300 คน มาประจำอยู่ที่นี้ ดังนั้นคนพื้นเมืองส่วนใหญ่จึงเป็นชาวมอญ เมื่อ พ.ศ. 2458 พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงเปลี่ยนชื่อเมืองนครเขื่อนขันธ์เป็น จังหวัดพระประแดง ต่อมา พ.ศ. 2475 ซึ่งตรงกับรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 7 พระองค์จึงเปลี่ยนสภาพจังหวัดพระประแดง มาเป็นอำเภอพระประแดง สังกัดจังหวัดสมุทรปราการ

ต่อมาเมื่อ พ.ศ. 2485 จังหวัดสมุทรปราการได้ถูกยุบ มีฐานะเป็นอำเภอสมุทรปราการ ไปขึ้นกับจังหวัดพระนคร อำเภอพระประแดง จึงไปขึ้นกับจังหวัดพระนคร ด้วย ครั้นเมื่อ พ.ศ. 2489 อำเภอสมุทรปราการ ได้ยกฐานะเป็นจังหวัดสมุทรปราการขึ้นอีกครั้งหนึ่ง อำเภอพระประแดงจึงกลับไปขึ้นกับจังหวัดสมุทรปราการตามเดิมจนถึงปัจจุบัน

สภาพที่ตั้งและอาณาเขต อำเภอพระประแดง ตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา มีพื้นที่ครอบคลุมทั้งสองฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา รวมพื้นที่ทั้งหมด 73,997 ตารางกิโลเมตร ลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นที่ราบลุ่ม แนวชายฝั่งมีอาณาเขตติดต่อกับท้องที่ใกล้เคียงดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับเขตยานนาวา และเขตพระโขนง
ทิศใต้	ติดต่อกับอำเภอพระสมุทรเจดีย์
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับอำเภอเมืองสมุทรปราการ
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับเขตราษฎร์บูรณะ และเขตบางขุนเทียน

สภาพของเศรษฐกิจ

ประชาชนส่วนใหญ่ จะมีรายได้ขึ้นอยู่กับสาขาการผลิต ทางธุรกิจต่างๆ เช่น การพาณิชย์ การเกษตร อุตสาหกรรม และอาชีพรับราชการ หน่วยงานของรัฐ ประชากรประมาณ ร้อยละ 50 ที่ประกอบอาชีพรับจ้างในโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งมีรายได้เฉลี่ยคนละประมาณ 9,500 บาท ต่อเดือน หรือรายได้เฉลี่ยต่อปี 114,000 บาท

สภาพการจัดการศึกษา

การจัดการศึกษาในระยะแรกที่ปรากฏในเขตอำเภอพระประแดง เหมือนกับการจัดการศึกษาที่ปรากฏในเขตอำเภออื่นๆ ทั่วไป กล่าวคือ สถานศึกษาเดิมอยู่ที่วัด โดยมีพระภิกษุสงฆ์

เป็นผู้สอน โดยมีได้มีการก่อสร้างอาคารเรียนขึ้นเป็นเอกเทศ ทั้งนี้เพราะหวังให้ผู้เรียนอ่านออกเขียนได้เท่านั้น ต่อมา มีโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาเกิดขึ้น คือ โรงเรียนวัดทรงธรรม และโรงเรียนวิสุทธิกษัตริ

ในปัจจุบันการจัดการศึกษาของอำเภอพระประแดง ได้พัฒนาไปอย่างไม่หยุดยั้ง โดยมีองค์กรของรัฐและเอกชน ได้ร่วมกันจัดการศึกษา ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย มีสถานศึกษาทั้งสิ้น 58 แห่ง แยกเป็นของรัฐ 37 แห่ง ของเอกชน 21 แห่ง และศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของกรมการพัฒนาชุมชน และกรมการศาสนาอีกจำนวน 11 แห่ง คือ

โรงเรียนสังกัดการประถมศึกษา	จำนวน 30	โรงเรียน
โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา	จำนวน 4	โรงเรียน
โรงเรียนสังกัดเทศบาล	จำนวน 3	โรงเรียน
โรงเรียนสังกัดการศึกษาเอกชน	จำนวน 21	โรงเรียน

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดกรมศาสนาและกรมพัฒนาชุมชน จำนวน 11 ศูนย์

ศาสนา ศิลป และวัฒนธรรม

ศาสนาที่ประชาชนยึดถือเพื่อเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ ของอำเภอพระประแดง มีดังนี้คือ

ศาสนาพุทธ มีวัดในเขตอำเภอพระประแดง ทั้งสิ้น 38 วัด เป็นวัดอารามหลวง จำนวน 3 วัด วัดราษฎร์ จำนวน 35 วัด รวมทั้งสิ้น 38 วัด ยังแบ่งเป็นวัดมหานิกาย จำนวน 36 วัด และวัดธรรมยุติกอีก 2 วัด

ศาสนาอิสลาม มีมัสยิดจำนวน 3 แห่ง ที่ตำบลบางฟุ้ง และตำบลบางครุ

ศาสนาคริสต์ มีผู้นับถือศาสนาคริสต์ อีกจำนวนหนึ่ง ซึ่งอยู่ตำบลตลาด มีโบสถ์คริสต์จำนวน 1 แห่ง

ศูนย์วัฒนธรรม มีจำนวน 1 แห่ง ตั้งอยู่บริเวณโรงเรียนอานวยวิทย์ ตำบลตลาดทุก ๆ ปี ศูนย์วัฒนธรรมจะมีบทบาทหน้าที่จัดงานสงกรานต์พระประแดง หรือสงกรานต์ปากลัดตามชาวบ้านเรียก เป็นประเพณีที่จัดแบบชาวมัณญ มีการละเล่นพื้นบ้านของชาวมัณญ เช่น การเล่นสะบ้า การเล่นตะแยมอญ

นอกจากนี้ยังมีประเพณีของชาวมัณญอีกหลายอย่างที่จัดในวันสงกรานต์ เช่น ประเพณีการแห่สงกรานต์พระประแดง ประเพณีถวายธงตะขาบ ประเพณีแห่ปลา ซึ่งการจัดประเพณีดังกล่าวเป็นของชาวมัณญ ที่มีเป็นประเพณีสืบต่อกันมาจนกระทั่งทุกวันนี้

การคมนาคม

ปัจจุบันอำเภอพระประแดง มีการคมนาคมสะดวก ทั้งทางบกและทางน้ำ ทางบก มีถนนสายต่างๆ คือ

1. ถนนสุขสวัสดิ์ (ทางหลวงหมายเลข 303) จากวงเวียนใหญ่กรุงเทพฯ ผ่านเขต ราชบุรีบูรณะแยกซ้ายเข้าสู่ที่ว่าการอำเภอพระประแดง ตรงไปผ่านเทศบาลตำบล ลัดหลวง ผ่านอำเภอพระสมุทรเจดีย์ สิ้นสุดที่ป้อมพระจุลจอมเกล้า

2. ถนนปู่เจ้าสมิงพราย (อยู่ฝั่งซ้ายของแม่น้ำเจ้าพระยา) เดิมเรียกว่า ถนน ทำหิน-สำโรง ยาว 6 กิโลเมตร เป็นเส้นทางคมนาคมติดต่อจากอำเภอพระประแดง ไปอำเภอ เมืองสมุทรปราการ และเชื่อมต่อถนนสุขุมวิท ที่สำโรง จากจุดนี้สามารถเดินทางไปจังหวัดต่างๆ ของหัวเมืองชายทะเลตะวันออกได้โดยสะดวก

3. ถนนเพชรหิंस- บางกอบัว เป็นเส้นทางคมนาคมตลาดไปบางกอบัว สิ้นสุด ที่ริมน้ำตรงข้ามการทำเรือแห่งประเทศไทย จากบริเวณนี้สามารถนั่งเรือข้ามแม่น้ำเจ้าพระยา ไปขึ้น ที่ท่าเรือได้ ถนนสายนี้ยาวประมาณ 7 กิโลเมตร จัดสร้างโดยสภาจังหวัดและอำเภอพระประแดง

4. ถนนภายในเขตเทศบาล มีหลายสายเป็นถนนสายสั้น ๆ ส่วนใหญ่เป็นคอนกรีต เช่น ถนนบ้านแซ่ (เป็นถนนคอนกรีตสายแรก) ถนนนครเขื่อนขันธ์ ถนนพระยาพายัดพิริยกิจ ถนนป้องกันไฟฟ้า ถนนหน้าตลาด ถนนบ้านทะมั่ง ถนนศาลาแดง ถนนพระเสื้อเมือง และ ถนนศรีเขื่อนขันธ์ เป็นต้น

การคมนาคมทางน้ำ

แม่น้ำสายสำคัญที่ผ่านอำเภอพระประแดง คือ แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำนี้เกิดจากภูเขา ทางภาคเหนือ ไหลผ่านที่ราบภาคกลาง ผ่านอำเภอพระประแดงลงสู่อ่าวไทยที่ ตำบลแหลมฟ้าผ่า อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ เป็นเส้นทางคมนาคมที่สำคัญที่เรือสินค้าจากต่างประเทศจะ นำสินค้าจากต่างประเทศเข้ามาที่ท่าเรือคลองเตย

นอกจากแม่น้ำเจ้าพระยาแล้ว ยังมีคลองต่างๆ อีกหลายคลอง เช่น คลองลัดโพธิ์ คลองลัดหลวง คลองลัดตะนง คลองเพลง คลองแขก คลองขุดเจ้าเมือง คลองขุดใหม่ คลอง บางหญ้าแพรก คลองสำโรง คลองบางกระสอบ คลองบางจาก คลองบางฝ้าย เป็นต้น

คลองต่าง ๆ เหล่านี้ แต่เดิมใช้ในการสัญจรติดต่อกันหรือค้าขาย ปัจจุบันเมื่อการ คมนาคมทางบกเจริญขึ้น การคมนาคมทางเรือจึงหมดความสำคัญ โดยเฉพาะโรงงานที่ปล่อย น้ำเสีย และประชาชนทิ้งขยะลงน้ำ ทำให้น้ำเน่าเสียใช้การไม่ได้ บางคลองตื้นเขิน เพราะขยะ ทับถมกัน บางคลองถมเพื่อทำถนน เช่น คลองลัดโพธิ์ คลองลัดหลวงยังมีสภาพดีอยู่ แต่บางครั้ง เกิดน้ำเน่าเสียเพราะการทิ้งของเสียนั่นเอง

ขนบธรรมเนียมประเพณี

คนพื้นเมืองของพระประแดงเป็นคนมอญ ทั้งนี้เมื่อสร้างเมืองนครเขื่อนขันธ์เสร็จประมาณ พ.ศ. 2438 พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย รัชกาลที่ 2 โปรดให้ย้ายครอบครัวมอญกลุ่ม พระยาแจ้ง จากปทุมธานี พร้อมชายฉกรรจ์อีก 300 คน โดยมีพระยาแจ้งเป็นหัวหน้า มาอยู่ใน นครเขื่อนขันธ์ คนมอญที่เป็นคนพื้นเมืองเป็นคนที่ยึดมั่นในบรรพบุรุษศาสนา ใจบุญ มีจิตใจ

โอบอ้อมอารี ไปมาหาสู่กันฉันท์พี่น้อง เคารพนับถือซึ่งกันและกัน ลักษณะของสังคมแต่เดิมจึงเป็นสังคมชนบท ขนบธรรมเนียมประเพณีที่ได้รับจากมอญ ได้แก่ ประเพณีแห่ยกแห่ปลา ประเพณี เล่นสบบ้า ประเพณีแข่งเรือ ซึ่งเป็นประเพณีของท้องถิ่น และเป็นประเพณีระดับชาติ คือประเพณีสงกรานต์ ประเพณีบางอย่างอาจเปลี่ยนแปลงไปบ้าง แต่ยังรักษาของเดิมไว้ (เรื่องนารู๋ คู่เมืองนครเขื่อนขันธ์. 2543 : 26-37)

9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

ฮอจจาติ (Hojjati. 1980 : 987 – A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การเปลี่ยนทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาหลังจากการเรียนกิจกรรมพลศึกษา” โดยทำการวัดทัศนคตินักเรียนเกรด 12 กับนักเรียนเกรด 10 และใช้แบบสอบถามซึ่งมีเรื่องสรีรวิทยา และคุณค่าของวิชาพลศึกษาทางสังคม โดยใช้แบบวัดทัศนคติทางพลศึกษาของแวร์ (The Wear Physical Education Inventory) สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า

1. นักเรียนมีทัศนคติในทางบวกต่อวิชาพลศึกษาถึง 3 ใน 4 ของนักเรียนทั้งหมด
2. มีความแตกต่างกันของทัศนคติเมื่อเข้าร่วมกิจกรรมที่แตกต่างกัน
3. นักเรียนในเกรด 12 มีทัศนคติดีกว่านักเรียนในเกรด 10
4. นักเรียนผิวขาวมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษามากกว่านักเรียนผิวดำ และ

ผิวสีน้ำตาล

5. นักเรียนชายมีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาดีกว่านักเรียนหญิง
6. นักเรียนแสดงความซาบซึ้งต่อคุณค่าต่อร่างกายของวิชาพลศึกษา

เกษม นครเขต (Khasem Nakornkhet. 1987 : 16 - 17) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ทัศนคติต่อกิจกรรมพลศึกษาตามบทบาทของสังคมและวัฒนธรรม” โดยใช้แบบวัดทัศนคติของเคนยอน (Kenyon) กับนักศึกษาของมหาวิทยาลัยในรัฐอินเดียนา 606 คน จาก 6 ประเทศ ได้แก่ จีน เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น มาเลเซีย ไทยและสหรัฐอเมริกา โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ นักศึกษาจากเอเชียตะวันออก เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่า

1. มีความแตกต่างของทัศนคติระหว่างกลุ่ม ด้านสุขภาพและสมรรถภาพด้านความตื่นตัวและท้าทาย ด้านความยากและหนักในการฝึก
2. นักศึกษาจากเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ให้ความสนใจทางด้านสุขภาพและสมรรถภาพมากกว่านักศึกษาจากกลุ่มอื่น
3. นักศึกษาจากประเทศสหรัฐอเมริกาให้ความสนใจทางด้านความตื่นตัวและท้าทายมากกว่านักศึกษาจากกลุ่มอื่น

4. นักศึกษาจากประเทศสหรัฐอเมริกาและนักศึกษาจากเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ให้ความสนใจทางด้านความยากและหนักในการฝึก

สรุปได้ว่า ทักษะการตัดสินใจของนักศึกษาที่มีความแตกต่างกันในด้านต่าง ๆ เนื่องจากความแตกต่างทางด้านสังคมและวัฒนธรรม แต่ระหว่างประเทศแล้วไม่ได้เป็นสาเหตุของความแตกต่าง และนักศึกษาจากประเทศสหรัฐอเมริกามีทัศนคติที่ดีต่อกิจกรรมพลศึกษามากกว่านักศึกษาจากเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และนักศึกษาจากเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

วูด (Wood. 1988 : 2017 – A) ได้วิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบทัศนคติต่อกิจกรรมพลศึกษาของนักเรียนที่เรียนเก่งและไม่เก่งทางด้านวิชาการ" ประชากรเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาจำนวน 802 คน ประกอบด้วยนักเรียนที่เรียนเก่งทางด้านวิชาการจำนวน 369 คน และที่เรียนไม่เก่งทางด้านวิชาการ จำนวน 433 คน โดยใช้แบบวัดทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาสำหรับเด็ก (CATPA) พบว่า

1. นักเรียนมีทัศนคติทางบวกต่อกิจกรรมพลศึกษา
 2. นักเรียนมีความเชื่อว่าการเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษาเป็นโอกาสอันดีในการเข้าร่วมสังคมกับคนอื่น ๆ
 3. นักเรียนเห็นคุณค่าประโยชน์ของกิจกรรมพลศึกษาทางด้านสุขภาพและสมรรถภาพมากที่สุด
 4. การเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษาเพื่อลดความเครียดเป็นสิ่งที่นักเรียนต้องการมากที่สุด
 5. มีความแตกต่างระหว่างนักเรียนที่เรียนเก่งและไม่เก่งในด้านทัศนคติต่อกิจกรรมพลศึกษา
 6. นักเรียนที่เรียนเก่งจะไม่ปฏิบัติกิจกรรมที่ทำหาย
 7. มีความแตกต่างระหว่างนักเรียนหญิงที่เรียนเก่งและไม่เก่งในด้านทัศนคติต่อกิจกรรมพลศึกษา
 8. มีความแตกต่างระหว่างนักเรียนชายที่เรียนเก่งและไม่เก่งในด้านทัศนคติต่อกิจกรรมพลศึกษา
 9. นักเรียนหญิงชอบกิจกรรมพลศึกษาทางด้านสุนทรีภาพมากกว่านักเรียนชาย
- เฟอร์กูสันและคนอื่น ๆ (Ferguson and Others. 1989 : 3) ได้วิจัยเรื่อง "ทัศนคติ ความรู้และความเชื่อในการทำนายเป้าหมายและพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักเรียน" ประชากรเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 603 คน โดยใช้แบบสอบถามและแบบวัดทัศนคติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นผลการศึกษา พบว่า
1. นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาในระดับดี
 2. มีเพียงความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกายเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กับเป้าหมายและพฤติกรรมการออกกำลังกาย
 3. ทักษะการตัดสินใจพลศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออกกำลังกาย

นอกจากนี้ยังได้กล่าวอีกว่านักเรียนที่มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาจะมีการวางแผนที่จะออกกำลังกายในอนาคต และการสร้างความสนใจเกี่ยวกับการดูแลรักษาสุขภาพในวัยเรียนเป็นเป้าหมายของวิชาพลศึกษา อย่างไรก็ตามการปลูกฝังทัศนคติต่อวิชาพลศึกษามีผลต่อการตั้งเป้าหมายของการออกกำลังกาย โดยเฉพาะนักเรียนที่ออกกำลังกายนอกชั่วโมงพลศึกษาและยังเสนอแนะอีกว่า ครูควรให้นักเรียนเห็นความสำคัญของประโยชน์ทั้งในระยะสั้นและระยะยาวต่อการออกกำลังกาย

มีคและเชอร์รี่ (Meek and Sherry. 1992 : 42) ได้วิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบทัศนคติต่อกิจกรรมพลศึกษาของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย” โดยใช้แบบวัดทัศนคติสำหรับเด็ก (The Children's Attitudes toward Physical Activity) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3, 4, 5 และ 6 จำนวน 429 คน เป็นนักเรียนชาย 186 คนและหญิง 243 คน จาก 11 โรงเรียน พบว่านักเรียนประถมศึกษาตอนปลายมีทัศนคติที่ดีต่อกิจกรรมพลศึกษา อธิบายได้โดยปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศ การจัดการเรียนโดยไม่แยกเพศช่วยลดความแตกต่างระหว่างเพศในการหว่างการเรียนได้

โคป (Cope. 1992 : 961) ได้วิจัยเรื่อง “ทัศนคติของนักเรียนต่อพฤติกรรมการสอนของครูและเนื้อหาวิชา” กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มัธยมศึกษาปีที่ 1 และมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 386 คน ในโรงเรียนสหศึกษา โดยใช้แบบวัดทัศนคติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผลการศึกษาพบว่า

1. นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมการสอนของครูและเนื้อหาวิชาพลศึกษา ทั้งนักเรียนชายและหญิงในทุกๆระดับชั้น
2. มีความแตกต่างระหว่างชั้นในด้านทัศนคติต่อพฤติกรรมการสอนของครูและเนื้อหาวิชา
3. ไม่มีความแตกต่างระหว่างเพศในด้านทัศนคติต่อพฤติกรรมการสอนของครูและเนื้อหาวิชา ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 4
4. มีความแตกต่างระหว่างเพศในด้านทัศนคติต่อพฤติกรรมการสอนของครูและเนื้อหาวิชา ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
5. ไม่มีความแตกต่างระหว่างเพศในด้านทัศนคติต่อเนื้อหาวิชาในทุกๆระดับชั้น
6. มีความแตกต่างระหว่างนักเรียนที่ชอบและไม่ชอบเรียนวิชาพลศึกษา ในด้านทัศนคติต่อพฤติกรรมการสอนของครูและเนื้อหาวิชา

ลูคและซินแคลร์ (Luke and Sinclair. 1996 : 31- 46) ได้วิจัยเรื่อง “ความแตกต่างทางเพศกับทัศนคติต่อวิชาพลศึกษา” โดยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับประสบการณ์จากการเรียนวิชาพลศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อที่จะหาปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 488 คน พบว่าปัจจุบันที่เป็นตัวกำหนด

ทัศนคติต่อวิชาพลศึกษา ได้แก่ เนื้อหาวิชา พฤติกรรมการสอนของครู บรรยากาศภายในชั้นเรียน การรับรู้ อุปกรณ์ และไม่มีความแตกต่างระหว่างเพศเกี่ยวกับปัจจัยทั้งหมดนี้

งานวิจัยในประเทศ

พรรณี สุวดี (2527 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การเปรียบเทียบมโนทัศน์ของจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านของเด็กภาคเหนือ กับกิจกรรมตามแผนของกระทรวงศึกษาธิการ” โดยพิจารณาเลือกศึกษาจริยธรรมที่เกี่ยวข้องกับความมีน้ำใจนักกีฬาซึ่งบรรจุไว้ในมวลงประสพการณ์พลศึกษา พุทธศักราช 2521 จำนวน 8 เรื่องคือ ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย และการตรงต่อเวลา ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และเสียสละ ความเมตตากรุณา ความซื่อสัตย์สุจริต ความมีน้ำใจเป็นธรรม ไม่ลำเอียง ความอดทนอดกลั้น ความไม่เห็นแก่ตัว ผลการวิจัยพบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เริ่มต้นด้วยกิจกรรมการเล่นพื้นเมืองของเด็กภาคเหนือ มีมโนทัศน์ทางจริยธรรมสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมตามแผนการสอนของกระทรวงศึกษาธิการ

อรรช อัจฉนทร (2526 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ลักษณะของเกมการเล่นพื้นเมืองไทย” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะของเกมการเล่นพื้นเมืองไทย ในด้านทักษะที่ใช้ในการเล่น รูปแบบการเล่น ลักษณะการแข่งขัน กฎและกติกา สถานที่ใช้เล่นอุปกรณ์ที่ใช้บทร้องประกอบ และโอกาสที่ใช้ในลักษณะของการวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์ทางพลศึกษา ผลการวิจัย พบว่าเกมพื้นเมืองไทยส่วนใหญ่มีลักษณะดังนี้ ทักษะที่ใช้ในการเล่น เป็นทักษะในการเคลื่อนไหวเบื้องต้น รูปแบบของการเล่น เป็นการเล่นเป็นกลุ่มแข่งขันเป็นหมู่ ที่มีกติกาข้อบังคับในการเล่น สถานที่เล่นเป็นกลางแจ้ง ใช้อุปกรณ์การเล่น ไม่มีบทร้องประกอบประกอบ สามารถเล่นได้ทุกโอกาส ในบทสรุปได้เสนอแนะให้จัดการเล่นพื้นเมืองไทยในหลักสูตรวิชาพลศึกษามัย ทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา

ชัชชัย โกมารทัต ฟอง เกิดแก้ว และประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธ์ (2527 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “กีฬาพื้นเมืองไทย” ศึกษาและวิเคราะห์คุณค่าทางด้านพลศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเป็นมา ลักษณะและรูปแบบของการเล่นกีฬาพื้นเมืองไทยชนิดต่างๆ และทำการศึกษาวิเคราะห์คุณค่าทางด้านพลศึกษาของกีฬาพื้นเมืองไทยชนเขาสูงในปัจจุบัน เพราะประชาชนหันไปเล่นและแข่งขันกีฬาสากล ในสมัยเริ่มแรกการเล่นกีฬาพื้นเมืองไทยนิยมเล่นกันในโอกาสว่างจากงานประจำ เล่นในงานเทศกาลและเล่นกันตามฤดูกาล กีฬาพื้นเมืองไทยส่วนมากมีวิธีการเล่นง่ายๆ ใช้ทักษะเคลื่อนไหวร่างกายขั้นพื้นฐาน มีการกำหนดกติกาไว้พอเข้าใจ ส่วนมากจะเล่นและตัดสินกันเอง ส่วนคุณค่าทางด้านพลศึกษาของกีฬาพื้นเมืองไทยพบว่าให้คุณค่าครบทั้ง 5 ทาง คือทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และทางสติปัญญา

สมจิตร เอื้ออรุณ (2528 : จ) ได้ทำการวิจัยการทดลองสอนนิสยทางสังคมโดยใช้สื่อที่เน้นศิลปวัฒนธรรมไทยเพื่อสร้างเสริมเจตคติต่อวัฒนธรรมไทยแก่เด็กก่อนวัยเรียน เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวัฒนธรรมไทย โดยใช้สื่อทดลองสอนกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมีการละเล่นของเล่นพื้นบ้าน นิทานพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก คำคล้องจองจากมูลบทบรรพกิจ คำพังเพย สุภาษิต กาพย์ กลอน ภาพและหุ่น ผลการศึกษา พบว่า การสอนโดยใช้สื่อที่เน้นศิลปวัฒนธรรมไทยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนตามปกติ

อรรวรรณ สุ่มประดิษฐ์ (2533 : 77 – 79) ได้ทำการวิจัยศึกษาพฤติกรรมความเอื้อเพื่อควมมีระเบียบวินัย และระดับชั้นทางสังคมของเด็กปฐมวัย ที่ได้รับประสบการณ์การเล่นแบบไทย และการเล่นที่จัดอยู่ทั่วไป พบว่า เด็กที่ได้รับประสบการณ์การเล่นแบบไทยมีพฤติกรรมความเอื้อเพื่อ ควมมีระเบียบวินัย สูงกว่าเด็กที่ได้รับการเล่นที่จัดอยู่ทั่วไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

1. ประชาชนที่มีเชื้อสายมอญ ซึ่งมีถิ่นอาศัยอยู่ในอำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ รวม 17 หมู่บ้าน จำนวน 9,869 คน
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในอำเภอพระประแดง 3 โรงเรียน จำนวน 2,484 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1. กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนที่มีเชื้อสายมอญ ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Sampling) ดังนี้
 - 1.1 สุ่มจำนวนหมู่บ้านมา 10 หมู่บ้าน โดยการสุ่มอย่างง่าย
 - 1.2 สุ่มกลุ่มตัวอย่างจากประชาชนแต่ละหมู่บ้านมาหมู่บ้านละ 40 คน โดยแบ่งเป็นเพศชาย 20 คน หญิง 20 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง ชาย 200 คน หญิง 200 คน ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชน จำแนกตามเพศ

หมู่บ้าน	ประชากร		กลุ่มตัวอย่าง	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
1. บ้านทรงคนอง	321	259	20	20
2. บ้านแซ่	297	283	20	20
3. บ้านตองอู	316	264	20	20
4. บ้านทะมึง	287	293	20	20
5. บ้านเหว่กะราว	279	301	20	20
6. บ้านลา	230	350	20	20
7. บ้านสะเร็น	301	279	20	20
8. บ้านดั่ง	310	270	20	20
9. บ้านเดื่อ	298	282	20	20
10. บ้านเชียงใหม่	273	307	20	20
รวม	2,912	2,888	200	200

2. กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 3 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนวัดทรงธรรม โรงเรียนวิสุทธิกษัตริ์ และ โรงเรียนราชประชาสมาสัย โรงเรียนละ 120 คน ระดับชั้นละ 40 คน โดยแบ่งเป็นนักเรียนชาย 20 คน นักเรียนหญิง 20 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 360 คน เป็นชาย 180 คน หญิง 180 คน ดังแสดงในตาราง 2 และตาราง 3

ตาราง 2 โรงเรียนการสุ่มตัวอย่าง จำนวนประชากรที่เป็นนักเรียนแยกตามเพศ

โรงเรียน	จำนวนประชากรนักเรียน						
	ม. 4		ม. 5		ม. 6		รวม
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	
1. โรงเรียนวัดทรงธรรม	190	142	155	134	117	100	838
2. โรงเรียนวิสุทธิกษัตริ	25	244	23	214	14	175	695
3. โรงเรียนราชประชาสมาสัย (ฝ่ายมัธยม)	193	166	156	174	133	129	951
รวม	408	552	334	522	264	404	2,484

ตาราง 3 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนแยกตามเพศ

โรงเรียน	จำนวนประชากรนักเรียน						
	ม. 4		ม. 5		ม. 6		รวม
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	
1. โรงเรียนวัดทรงธรรม	28	15	28	15	27	15	128
2. โรงเรียนวิสุทธิกษัตริ	4	27	4	25	3	26	89
3. โรงเรียนราชประชาสมาสัย (ฝ่ายมัธยม)	28	18	28	20	30	19	143
รวม	60	60	60	60	60	60	360

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบวัดทัศนคติของชาวมอญพระประแดงในการเล่นส่ำบ้ำทอย มี 5 ระดับตามมาตราส่วนประมาณค่าของลิเคิร์ต (Likert, Rensis. 1932) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด จำนวน 25 ข้อ

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสารการเล่นส่ำบ้ำทอย จากสภาวัฒนธรรมอำเภอพระประแดง
2. กำหนดประเด็นสภาพและแนวทางในการศึกษาทัศนคติของชาวมอญพระประแดง ที่มีต่อการเล่นส่ำบ้ำทอย
3. สัมภาษณ์ สอบถาม ผู้รู้เพื่อนำมารวบรวมสร้างแบบสอบถาม
4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปปรึกษาอาจารย์ผู้ควบคุมปริญญาโท
5. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปหาคุณภาพ โดยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity)
6. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับประชาชนและนักเรียนที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) ทั้งฉบับ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา (α - Coefficient) โดยมีวิธีของ ครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .98

เกณฑ์การให้คะแนน

การหาค่าทัศนคติใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยให้ผู้ตอบแบบทดสอบเลือกระดับใดระดับหนึ่ง ดังนี้

มีความเห็นด้วยมากที่สุด

มีความเห็นด้วยมาก

มีความเห็นด้วยปานกลาง

มีความเห็นด้วยน้อย

มีความเห็นด้วยน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขอความอนุเคราะห์ ขอความร่วมมือจากโรงเรียนกรมสามัญในอำเภอพระประแดง ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปให้กลุ่มตัวอย่างตอบพร้อมกับหนังสือนำส่งด้วยตนเอง พร้อมนัดหมายวันรับแบบสอบถามคืน
3. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเองจากกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม
4. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามตามที่ได้รับคืน
5. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การจัดกระทำ และการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for the Social Science Personal Computer Plus = SPSS-PC⁺) เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลทดสอบค่าทางสถิติตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. นำแบบสอบถาม จำนวน 760 ฉบับ มาลงรหัสข้อมูล
2. ทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ดังนี้
 - 2.1 นำข้อมูลส่วนตัวของประชาชนและนักเรียนมาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละแล้วนำเสนอในรูปตารางและความเรียง
 - 2.2 วิเคราะห์ทัศนคติของชาวมอญพระประแดงในการเล่นสื่อบ้าทอยของประชาชน และนักเรียนโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละของความคิดเห็นเป็นรายข้อแล้วนำเสนอในรูปตารางและความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ แทนความหมายดังต่อไปนี้

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

f แทน ความถี่

% แทน ค่าร้อยละ

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากการตรวจสอบแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาทั้งหมดพบว่า แบบสอบถามจำนวน 760 ฉบับ ได้รับกลับคืนมาและเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ ทั้ง 760 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 จากนั้นผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for the Social Science Personal Computer Plus = SPSS-PC⁺) ซึ่งแบ่งเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของประชาชนและนักเรียน โดยแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ทัศนคติของชาวมอญพระประแดงในการเล่นสื่อบ้าทอยของประชาชน และนักเรียนโดยแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของประชาชน และนักเรียน

ตาราง 4 ข้อมูลส่วนตัวของประชาชน และนักเรียน (N = 760)

สถานภาพ	f	%
ประชาชน (N = 400)		
เพศชาย	200	50.0
เพศหญิง	200	50.0

ตาราง 4 (ต่อ)

สถานภาพ	f	%
นักเรียน (N = 360)		
เพศชาย	180	50.0
เพศหญิง	180	50.0
นักเรียนชั้นปี (N = 360)		
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	120	33.3
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	120	33.3
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	120	33.3

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่า ข้อมูลส่วนตัวของประชาชน (N = 400) เป็นชาย จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 และเป็นหญิง จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0

ข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน (N = 360) เป็นชาย จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 และเป็นหญิง 180 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 และเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 และเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ทัศนคติของชาวมอญพระประแดงในการเล่นส่ำทอย

ตาราง 5 ทัศนคติของชาวมอญพระประแดงในการเล่นส่ำทอยของประชาชน เพศชาย

ข้อความ		ระดับของทัศนคติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการอนุรักษ์และสืบทอดประเพณี						
1. การเล่นสบ้าทอยมีความสำคัญต่อคนไทย	f	115	85	-	-	-
เชื่อสายมอญมากน้อยเพียงใด	%	57.5	42.5	-	-	-
2. การเล่นสบ้าทอยเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องมีการสืบทอดไว้มากน้อยเพียงใด	f	147	33	20	-	-
	%	73.5	16.5	10.0	-	-
3. ในประเพณีสงกรานต์พระประแดงควรมีการเล่นสบ้าด้วยเสมอเพราะเป็นการเล่นที่ได้ทำมาเป็นเวลานาน	f	134	66	-	-	-
	%	67.0	33.0	-	-	-
4. ในปัจจุบันการเล่นสบ้าทอยยังเป็นที่นิยมของคนหนุ่มสาวมากน้อยเพียงใด	f	-	-	74	97	29
	%	-	-	37.0	48.5	14.5
5. การเล่นสบ้าทอยเป็นการเล่นเฉพาะชาวมอญเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่ให้คนภายนอกได้รับรู้ความเป็นมา	f	-	-	-	13	187
	%	-	-	-	6.5	93.5
6. การเล่นสบ้าทอยมีความเหมาะสมเพียงใดถ้าเราจะนำมาเล่นเป็นกีฬา	f	37	89	74	-	-
	%	18.5	44.5	37.0	-	-
7. การเล่นสบ้าทอยควรเล่นเป็นประจำไม่ใช่เล่นเฉพาะช่วงสงกรานต์เท่านั้น	f	48	104	48	-	-
	%	24.0	52.0	24.0	-	-
8. การเล่นสบ้าทอยน่าจะนำมาบรรจุไว้ในหลักสูตรท้องถิ่นมากน้อยเพียงใด	f	42	136	22	-	-
	%	21.0	68.0	11.0	-	-
9. สบ้าทอยที่เล่นกันในช่วงเทศกาลสงกรานต์น่าจะมีการจัดตั้งเป็นชมรมขึ้น	f	36	97	67	-	-
	%	18	48.5	33.5	-	-
10. การเล่นสบ้าทอยน่าจะมีการฝึกซ้อมกันอยู่เป็นประจำเหมือนกีฬาประเภทอื่นๆ	f	60	84	56	-	-
	%	30.0	42.0	28.0	-	-

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อความ		ระดับของทัศนคติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ความสำคัญและประโยชน์ของการเล่น สะบ้าทอย						
11. การเล่นสะบ้าทอยควรจัดให้มีการแข่งขัน กันระหว่างชุมชนและหมู่บ้านเป็นประจำ	f	135	65	-	-	-
	%	67.5	32.5	-	-	-
12. การเล่นสะบ้าทอยช่วยให้ผู้เล่นมีการ พัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญาเป็นอย่างดี	f	164	36	-	-	-
	%	82.0	18.0	-	-	-
13. การเล่นสะบ้าทอยทำให้ผู้เล่นมี โอกาสสร้างมิตรภาพเป็นอย่างดี	f	191	9	-	-	-
	%	95.5	4.5	-	-	-
14. การเล่นสะบ้าทอยเป็นการปลูกฝังให้ผู้ เล่นมีน้ำใจเป็นนักกีฬามากน้อยเพียงใด	f	178	22	-	-	-
	%	89.0	11.0	-	-	-
15. การเล่นสะบ้าทอย ทำให้เกิดความสุข สนานมากน้อยเพียงใด	f	96	104	-	-	-
	%	48.0	52.0	-	-	-
16. การเล่นสะบ้าทอย เป็นการออกกำลังกาย มากน้อยเพียงใด	f	84	60	56	-	-
	%	42.0	30.0	28.0	-	-
17. การเล่นสะบ้าทอย เป็นการนำไปสู่กีฬา ชนิดอื่นๆ เช่น เปตอง มากน้อยเพียงใด	f	65	70	65	-	-
	%	32.5	35.0	32.5	-	-
ด้านกฎเกณฑ์วิธีการและรูปแบบ						
18. กติกาและวิธีการเล่นสะบ้าทอย เป็นที่ รู้จักแก่คนทั่วไปมากน้อยเพียงใด	f	-	-	37	121	42
	%	-	-	18.5	60.5	21.0
19. อุปกรณ์การเล่นสะบ้าทอยมีความเหมาะ สมมากน้อยเพียงใด	f	9	107	84	-	-
	%	4.5	53.5	42.0	-	-
20. ลูกสะบ้าตั้งจำนวน 5 ลูก มีความเหมาะ สมมากน้อยเพียงใด	f	52	72	76	-	-
	%	26.0	36.0	38.0	-	-

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อความ		ระดับของทัศนคติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
21. ลักษณะท่าทางในการทอยลูกสะบ้ามีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	f	45	66	89	-	-
	%	22.5	33.0	44.5	-	-
22. เครื่องแต่งกายที่แต่งในขณะที่แข่งขันมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	f	91	87	22	-	-
	%	45.5	43.5	11.0	-	-
23. จำนวนผู้ตัดสินมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	f	44	114	42	-	-
	%	22.0	57.0	21.0	-	-
24. รางวัลที่ผู้แข่งขันได้รับมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	f	-	94	106	-	-
	%	-	47.0	53.0	-	-
25. การเล่นสะบ้าทอยนิยมเล่นเฉพาะเวลากลางคืนมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	f	-	98	54	48	-
	%	-	49.0	27.0	24.0	-

จากตาราง 5 แสดงว่า ทัศนคติของประชาชนชายชาวมอญพระประแดงที่มีต่อการเล่นสะบ้าทอย ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ การเล่นสะบ้าทอยมีความสำคัญต่อคนไทยเชื้อสายมอญ (ร้อยละ 57.5) การเล่นสะบ้าทอยเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องมีการสืบทอดไว้ (ร้อยละ 73.5) ในประเพณีสงกรานต์พระประแดงควรมีการเล่นสะบ้าทอยด้วยเสมอ เพราะเป็นการเล่นที่ได้ทำมาเป็นเวลานาน (ร้อยละ 67.0) การเล่นสะบ้าทอยควรจัดให้มีการแข่งขันระหว่างชุมชนและหมู่บ้านเป็นประจำ (ร้อยละ 67.5) การเล่นสะบ้าทอยช่วยให้ผู้เล่นมีการพัฒนาทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญาเป็นอย่างดี (ร้อยละ 82.0) การเล่นสะบ้าทอยทำให้ผู้เล่นมีโอกาสสร้างมิตรภาพเป็นอย่างดี (ร้อยละ 95.5) การเล่นสะบ้าทอยเป็นการปลูกฝังให้ผู้เล่นมีน้ำใจเป็นนักกีฬา (ร้อยละ 89.0) การเล่นสะบ้าทอยเป็นการออกกำลังกาย (ร้อยละ 42.0) และเครื่องแต่งกายที่แต่งในขณะที่แข่งขันมีความเหมาะสม (ร้อยละ 45.5) ระดับมาก ได้แก่ การเล่นสะบ้าทอยมีความเหมาะสมที่จะนำมาเล่นเป็นกีฬา (ร้อยละ 44.5) การเล่นสะบ้าทอยควรเล่นเป็นประจำไม่ใช่เล่นเฉพาะช่วงสงกรานต์เท่านั้น (ร้อยละ 52.0) การเล่นสะบ้าทอยน่าจะนำมาบรรจุไว้ในหลักสูตรท้องถิ่น (ร้อยละ 68.0) สะบ้าทอยที่เล่นกันในช่วงเทศกาลสงกรานต์น่าจะมีการจัดตั้งเป็นชมรมขึ้น (ร้อยละ 48.5) การเล่นสะบ้าทอยน่าจะมีการฝึกซ้อมอยู่เป็น

ประจำเหมือนกีฬาประเภทอื่น ๆ (ร้อยละ 42.0) การเล่นสบบ้าทอยทำให้เกิดความสนุกสนาน (ร้อยละ 52.0) การเล่นสบบ้าทอยเป็นการนำไปสู่กีฬาชนิดอื่น ๆ เช่น เปตอง (ร้อยละ 35.0) อุปกรณ์การเล่นสบบ้าทอยมีความเหมาะสม (ร้อยละ 53.5) จำนวนผู้ตัดสินมีความเหมาะสม (ร้อยละ 57.0) และการเล่นสบบ้าทอยนิยมเล่นเฉพาะเวลากลางคืนมีความเหมาะสม (ร้อยละ 49.0) **ระดับปานกลาง** ได้แก่ ลูกสบบ้าตั้งจำนวน 5 ลูก มีความเหมาะสม (ร้อยละ 38.0) ลักษณะท่าทางในการทอยลูกสบบ้ามีความเหมาะสม (ร้อยละ 44.5) และรางวัลที่ผู้แข่งขันได้รับมีความเหมาะสม (ร้อยละ 53.0) **ระดับน้อย** ได้แก่ ในปัจจุบันการเล่นสบบ้าทอยยังเป็นที่นิยมของคนหนุ่มสาว (ร้อยละ 48.5) และกติกาและวิธีการเล่นสบบ้าทอยเป็นที่รู้จักของคนทั่วไป (ร้อยละ 60.5) และ**ระดับน้อยที่สุด** ได้แก่ การเล่นสบบ้าทอยเป็นการเล่นเฉพาะชาวมอญเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่ให้คนภายนอกได้รับรู้ความเป็นมา (ร้อยละ 93.5)

ตาราง 6 ทักษะคติของชาวมอญพระประแดงในการเล่นส่ำบ้ำทอยของประชาชน เพศหญิง

ข้อความ		ระดับของทัศนคติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ความสำคัญในการถ่ายทอดประเพณี						
1. การเล่นสบ้าทอยมีความสำคัญต่อคนไทย	f	94	82	24	-	-
เชื่อสายมอญมากน้อยเพียงใด	%	47.0	41.0	12.0	-	-
2. การเล่นสบ้าทอยเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องมีการสืบทอดไว้มากน้อยเพียงใด	f	94	82	24	-	-
	%	47.0	41.0	12.0	-	-
3. ในประเพณีสงกรานต์พระประแดงควรมีการเล่นสบ้าด้วยเสมอเพราะเป็นการเล่นที่ได้ทำมาเป็นเวลานาน	f	119	72	9	-	-
	%	59.5	36.0	4.5	-	-
4. ในปัจจุบันการเล่นสบ้าทอยยังเป็นที่นิยมของคนหนุ่มสาวมากน้อยเพียงใด	f	-	-	72	86	42
	%	-	-	36.0	43.0	21.0
5. การเล่นสบ้าทอยเป็นการเล่นเฉพาะชาวมอญเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่ให้คนภายนอกได้รับรู้ความเป็นมา	f	-	-	9	17	174
	%	-	-	4.5	8.5	87.0
6. การเล่นสบ้าทอยมีความเหมาะสมเพียงใดถ้าเราจะนำมาเล่นเป็นกีฬา	f	-	92	76	32	-
	%	-	46.0	38.0	16.0	-
7. การเล่นสบ้าทอยควรเล่นเป็นประจำไม่ใช่เล่นเฉพาะช่วงสงกรานต์เท่านั้น	f	24	112	64	-	-
	%	12.0	56.0	32.0	-	-
8. การเล่นสบ้าทอยน่าจะนำมาบรรจุไว้ในหลักสูตรท้องถิ่นมากน้อยเพียงใด	f	123	77	-	-	-
	%	61.5	38.5	-	-	-
9. สบ้าทอยที่เล่นกันในช่วงเทศกาลสงกรานต์น่าจะมีการจัดตั้งเป็นชมรมขึ้น	f	14	124	62	-	-
	%	7.0	62.0	31.0	-	-
10. การเล่นสบ้าทอยน่าจะมีการฝึกซ้อมกันอยู่เป็นประจำเหมือนกีฬาประเภทอื่นๆ	f	41	87	72	-	-
	%	20.5	43.5	36.0	-	-

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อความ		ระดับของทัศนคติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ความสำคัญและประโยชน์						
11. การเล่นสแบ่บทยอยควรจัดให้มีการแข่งขัน	f	91	84	25	-	-
กัันระหว่างชุมชนและหมู่บ้านเป็นประจำ	%	45.5	42.0	12.5	-	-
12. การเล่นสแบ่บทยอยช่วยให้ผู้เล่นมีการ						
พัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์	f	138	57	5	-	-
สังคม สติปัญญาเป็นอย่างดี	%	69.0	28.5	2.5	-	-
13. การเล่นสแบ่บทยอยทำให้ผู้เล่นมี	f	176	24	-	-	-
โอกาสสร้างมิตรภาพเป็นอย่างดี	%	88.0	12.0	-	-	-
14. การเล่นสแบ่บทยอยเป็นการปลูกฝังให้ผู้	f	169	31	-	-	-
เล่นมีน้ำใจเป็นนักกีฬามากน้อยเพียงใด	%	84.5	15.5	-	-	-
15. การเล่นสแบ่บทยอย ทำให้เกิดความสุข	f	32	89	79	-	-
สนานมากน้อยเพียงใด	%	16.0	44.5	39.5	-	-
16. การเล่นสแบ่บทยอย เป็นการออกกำลังกาย	f	81	64	55	-	-
มากน้อยเพียงใด	%	40.5	32.0	27.5	-	-
17. การเล่นสแบ่บทยอย เป็นการนำไปสู่กีฬา	f	44	84	72	-	-
ชนิดอื่นๆ เช่น เปตอง มากน้อยเพียงใด	%	22.0	42.0	36.0	-	-
18. กติกาและวิธีการเล่นสแบ่บทยอย เป็นที่	f	-	-	18	118	64
รู้จักแก่คนทั่วไปมากน้อยเพียงใด	%	-	-	9.0	59.0	32.0
กฎเกณฑ์วิธีการและรูปแบบ						
19. อุปกรณ์การเล่นสแบ่บทยอยมีความเหมาะสม	f	103	84	13	-	-
สมมากน้อยเพียงใด	%	51.5	42.0	6.5	-	-
20. ลูกสแบ่บตั้งจำนวน 5 ลูก มีความเหมาะสม	f	81	86	33	-	-
สมมากน้อยเพียงใด	%	40.5	43.0	16.5	-	-

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อความ		ระดับของทัศนคติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
21. ลักษณะท่าทางในการทอยลูกเสบ้ามีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	f	55	77	68	-	-
	%	27.5	38.5	34.0	-	-
22. เครื่องแต่งกายที่แต่งในขณะแข่งขันมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	f	89	86	25	-	-
	%	44.5	43.0	12.5	-	-
23. จำนวนผู้ตัดสินมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	f	64	98	38	-	-
	%	32.0	49.0	19.0	-	-
24. รางวัลที่ผู้แข่งขันได้รับมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	f	-	91	56	53	-
	%	-	45.5	28.0	26.5	-
25. การเล่นเสบ้าทอยนิยมเล่นเฉพาะเวลากลางคืนมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	f	-	92	64	44	-
	%	-	46.0	32.0	22.0	-

จากตาราง 6 แสดงว่า ทัศนคติของประชาชนหญิงชาวมอญพระประแดงที่มีต่อการเล่นเสบ้าทอย ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ การเล่นเสบ้าทอยมีความสำคัญต่อคนไทยเชื้อสายมอญ (ร้อยละ 47.0) การเล่นเสบ้าทอยเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องมีการสืบทอดไว้ (ร้อยละ 47.0) ในประเพณีสงกรานต์พระประแดงควรมีการเล่นเสบ้าทอยด้วยเสมอ เพราะเป็นการเล่นที่ได้ทำมาเป็นเวลานาน (ร้อยละ 59.5) การเล่นเสบ้าทอยน่าจะนำมาบรรจุไว้ในหลักสูตรท้องถิ่น (ร้อยละ 61.5) การเล่นเสบ้าทอยควรจัดให้มีการแข่งขันกันระหว่างชุมชนและหมู่บ้านเป็นประจำ (ร้อยละ 45.5) การเล่นเสบ้าทอยช่วยให้ผู้เล่นมีการพัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญาเป็นอย่างดี (ร้อยละ 69.0) การเล่นเสบ้าทอยทำให้ผู้เล่นมีโอกาสสร้างมิตรภาพเป็นอย่างดี (ร้อยละ 88.0) การเล่นเสบ้าทอยเป็นการปลูกฝังให้ผู้เล่นมีน้ำใจเป็นนักกีฬา (ร้อยละ 84.5) การเล่นเสบ้าทอยเป็นการออกกำลังกาย (ร้อยละ 40.5) อุปกรณ์การเล่นเสบ้าทอยมีความเหมาะสม (ร้อยละ 51.5) เครื่องแต่งกายที่แต่งในขณะแข่งขันมีความเหมาะสม (ร้อยละ 44.5) ระดับมาก ได้แก่ การเล่นเสบ้าทอยมีความเหมาะสมเพียงใด ถ้าเรานำมาเล่นเป็นกีฬา (ร้อยละ 46.0) การเล่นเสบ้าทอยควรเล่นเป็นประจำไม่ใช่เล่นเฉพาะช่วงสงกรานต์เท่านั้น (ร้อยละ 56.0) เสบ้าทอยที่เล่นกันในช่วงสงกรานต์น่าจะจัดตั้งเป็น

ชมรมขึ้น (ร้อยละ 62.0) การเล่นสบบ้าทอยน่าจะมีการฝึกซ้อมกันอยู่เป็นประจำเหมือนกีฬาประเภทอื่น (ร้อยละ 43.5) การเล่นสบบ้าทอยทำให้เกิดความสนุกสนาน (ร้อยละ 44.5) การเล่นสบบ้าทอยเป็นการนำไปสู่กีฬาสปีดอื่น ๆ (ร้อยละ 42.0) ลูกสบบ้าตั้งจำนวน 5 ลูก มีความเหมาะสม (ร้อยละ 43.0) ลักษณะท่าทางในการทอยลูกสบบ้ามีความเหมาะสม (ร้อยละ 38.5) จำนวนผู้ตัดสินมีความเหมาะสม (ร้อยละ 49.0) รางวัลที่ผู้แข่งขันได้รับมีความเหมาะสม (ร้อยละ 45.5) การเล่นสบบ้าทอยนิยมเล่นเฉพาะเวลากลางคืน (ร้อยละ 46.0) ระดับน้อย ได้แก่ ในปัจจุบันการเล่นสบบ้าทอยยังเป็นที่นิยมของคนหนุ่มสาว (ร้อยละ 43.0) กติกาและวิธีการเล่นสบบ้าทอยเป็นที่รู้จักแก่คนทั่วไป (ร้อยละ 59.0) และระดับน้อยที่สุด ได้แก่ การเล่นสบบ้าทอยเป็นการเล่นเฉพาะชาวมอญเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่ให้คนภายนอกได้รับรู้ (ร้อยละ 87.0)

ตาราง 7 ทักษะคิตของชาวมอญพระประแดงในการเล่นส่บ้ำทอยของนักเรียนชาย

ข้อความ		ระดับของทัศนคติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ความสำคัญในการถ่ายทอดประเพณี						
1. การเล่นสบ้าทอยมีความสำคัญต่อคนไทย	f	84	96	-	-	-
เชื่อสายมอญมากน้อยเพียงใด	%	46.7	53.3	-	-	-
2. การเล่นสบ้าทอยเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องมีการสืบทอดไว้มากน้อยเพียงใด	f	87	93	-	-	-
	%	48.3	51.7	-	-	-
3. ในประเพณีสงกรานต์พระประแดงควรมีการเล่นสบ้าด้วยเสมอเพราะเป็นการเล่นที่ได้ทำมาเป็นเวลานาน	f	51	129	-	-	-
	%	28.3	71.7	-	-	-
4. ในปัจจุบันการเล่นสบ้าทอยยังเป็นที่นิยมของคนหนุ่มสาวมากน้อยเพียงใด	f	-	-	54	108	18
	%	-	-	30.0	66.0	10.0
5. การเล่นสบ้าทอยเป็นการเล่นเฉพาะชาวมอญเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่ให้คนภายนอกได้รับรู้ความเป็นมา	f	-	-	15	33	132
	%	-	-	8.3	18.3	73.4
6. การเล่นสบ้าทอยมีความเหมาะสมเพียงใดถ้าเราจะนำมาเล่นเป็นกีฬา	f	-	21	111	48	-
	%	-	11.7	61.6	26.7	-
7. การเล่นสบ้าทอยควรเล่นเป็นประจำไม่ใช่เล่นเฉพาะช่วงสงกรานต์เท่านั้น	f	-	54	63	63	-
	%	-	30.0	35.0	35.0	-
8. การเล่นสบ้าทอยน่าจะนำมาบรรจุไว้ในหลักสูตรท้องถิ่นมากน้อยเพียงใด	f	63	45	36	36	-
	%	35.0	25.0	20.0	20.0	-
9. สบ้าทอยที่เล่นกันในช่วงเทศกาลสงกรานต์น่าจะมีการจัดตั้งเป็นชมรมขึ้น	f	27	66	57	30	-
	%	15.0	36.7	31.7	16.6	-
10. การเล่นสบ้าทอยน่าจะมีการฝึกซ้อมกันอยู่เป็นประจำเหมือนกีฬาประเภทอื่นๆ	f	48	48	48	36	-
	%	26.7	26.7	26.7	20.0	-

ตาราง 7 (ต่อ)

ข้อความ		ระดับของทัศนคติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ความสำคัญและประโยชน์						
11. การเล่นสบบ้าทอยควรจัดให้มีการแข่งขัน	f	30	81	66	3	-
กัันระหว่างชุมชนและหมู่บ้านเป็นประจำ	%	16.6	45.0	36.7	1.7	-
12. การเล่นสบบ้าทอยช่วยให้ผู้เล่นมีการ						
พัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์	f	33	105	42	-	-
สังคม สติปัญญาเป็นอย่างดี	%	18.3	58.3	23.3	-	-
13. การเล่นสบบ้าทอยทำให้ผู้เล่นมี	f	132	36	12	-	-
โอกาสสร้างมิตรภาพเป็นอย่างดี	%	73.3	20.0	6.7	-	-
14. การเล่นสบบ้าทอยเป็นการปลูกฝังให้ผู้	f	36	24	99	21	-
เล่นมีน้ำใจเป็นนักกีฬามากน้อยเพียงใด	%	20.0	13.3	55.0	11.7	-
15. การเล่นสบบ้าทอย ทำให้เกิดความสนุก	f	39	96	45	-	-
สนานมากน้อยเพียงใด	%	21.7	53.3	25.0	-	-
16. การเล่นสบบ้าทอย เป็นการออกกำลังกาย	f	51	45	84	-	-
มากน้อยเพียงใด	%	28.3	25.0	46.7	-	-
17. การเล่นสบบ้าทอย เป็นการนำไปสู่กีฬา	f	-	126	54	-	-
ชนิดอื่นๆ เช่น เปตอง มากน้อยเพียงใด	%	-	70.0	30.0	-	-
18. กติกาและวิธีการเล่นสบบ้าทอย เป็นที่	f	-	-	24	129	27
รู้จักแก่คนทั่วไปมากน้อยเพียงใด	%	-	-	13.3	71.7	15.0
กฎเกณฑ์วิธีการและรูปแบบ						
19. อุปกรณ์การเล่นสบบ้าทอยมีความเหมาะสม	f	-	108	72	-	-
สมมากน้อยเพียงใด	%	-	60.0	40.0	-	-
20. ลูกสบบ้าตั้งจำนวน 5 ลูก มีความเหมาะสม	f	-	126	54	-	-
สมมากน้อยเพียงใด	%	-	70.0	30.0	-	-

ตาราง 7 (ต่อ)

ข้อความ		ระดับของทัศนคติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
21. ลักษณะท่าทางในการทอยลูกสะบ้ามีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	f	-	93	87	-	-
	%	-	51.7	48.3	-	-
22. เครื่องแต่งกายที่แต่งในขณะที่แข่งขันมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	f	-	111	69	-	-
	%	-	61.7	38.3	-	-
23. จำนวนผู้ตัดสินมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	f	-	78	102	-	-
	%	-	43.3	56.7	-	-
24. รางวัลที่ผู้แข่งขันได้รับมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	f	-	100	80	-	-
	%	-	55.6	44.4	-	-
25. การเล่นสะบ้าทอยนิยมเล่นเฉพาะเวลากลางคืนมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	f	-	105	75	-	-
	%	-	58.3	41.7	-	-

จากตาราง 7 แสดงว่า ทัศนคติของนักเรียนชายชาวมอญพระประแดงที่มีต่อการเล่นสะบ้าทอย ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ การเล่นสะบ้าทอยน่าจะบรรจุไว้ในหลักสูตรท้องถิ่น (ร้อยละ 35.0) การเล่นสะบ้าทอยน่าจะมีการฝึกซ้อมกันอยู่เป็นประจำเหมือนกีฬาชนิดอื่น (ร้อยละ 26.7) การเล่นสะบ้าทอยทำให้ผู้เล่นมีโอกาสสร้างมิตรภาพเป็นอย่างดี (ร้อยละ 73.3) ระดับมาก ได้แก่ การเล่นสะบ้าทอยมีความสำคัญต่อคนไทยเชื้อสายมอญ (ร้อยละ 53.3) การเล่นสะบ้าทอยเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องมีการสืบทอดไว้ (ร้อยละ 51.7) ในประเพณีสงกรานต์พระประแดงควรมีการเล่นสะบ้าตอยเสมอ เพราะเป็นการเล่นที่ได้ทำมาเป็นเวลานาน (ร้อยละ 71.7) สะบ้าทอยที่เล่นกันในช่วงเทศกาลสงกรานต์ น่าจะมีการจัดตั้งเป็นชมรมขึ้น (ร้อยละ 36.7) การเล่นสะบ้าทอยควรจัดให้มีการแข่งขันกันระหว่างชุมชนและหมู่บ้านเป็นประจำ (ร้อยละ 45.0) การเล่นสะบ้าทอยช่วยให้ผู้เล่นมีการพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา (ร้อยละ 58.3) การเล่นสะบ้าทอย ทำให้เกิดความสนุกสนาน (ร้อยละ 53.3) การเล่นสะบ้าทอยเป็นการนำไปสู่กีฬาชนิดอื่น ๆ (ร้อยละ 70.0) อุปกรณ์การเล่นสะบ้าทอยมีความเหมาะสม (ร้อยละ 60.0) ลูกสะบ้าตั้งจำนวน 5 ลูก มีความเหมาะสม (ร้อยละ 70.0) ลักษณะท่าทางในการทอยลูกสะบ้ามีความเหมาะสม (ร้อยละ 51.7) เครื่องแต่งกายที่แต่งในขณะที่แข่งขัน

มีความเหมาะสม (ร้อยละ 61.7) รางวัลที่ผู้เข้าแข่งขันได้รับมีความเหมาะสม (ร้อยละ 55.6) การเล่นเกมสล็อตออนไลน์เฉพาะเวลากลางคืนมีความเหมาะสม (ร้อยละ 58.3) **ระดับปานกลาง** ได้แก่ การเล่นเกมสล็อตมีความเหมาะสมเพียงใด ถ้าเรานำมาเล่นเป็นกีฬา (ร้อยละ 61.6) การเล่นเกมสล็อตควรเล่นเป็นประจำไม่ใช่เล่นเฉพาะช่วงสงกรานต์ (ร้อยละ 35.0) การเล่นเกมสล็อตเป็นการปลูกฝังให้ผู้เล่นมีน้ำใจเป็นนักกีฬา (ร้อยละ 55.0) การเล่นเกมสล็อตเป็นการออกกำลังกาย (ร้อยละ 46.7) จำนวนผู้ตัดสินมีความเหมาะสม (ร้อยละ 56.7) **ระดับน้อย** ได้แก่ ในปัจจุบันการเล่นเกมสล็อต ยังเป็นที่นิยมของคนหนุ่มสาว (ร้อยละ 66.0) กติกาและวิธีการเล่นเกมสล็อตเป็นที่รู้จักแก่คนทั่วไป (ร้อยละ 71.7) และ**ระดับน้อยที่สุด** ได้แก่ การเล่นเกมสล็อตเป็นการเล่นเกมเฉพาะชาวมอญเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่ให้คนภายนอกได้รับรู้ความเป็นมา (ร้อยละ 73.4)

ตาราง 8 ทักษะคติของชาวมอญพระประแดงในการเล่นสบบ้าทอยของนักเรียนหญิง

ข้อความ		ระดับของทัศนคติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ความสำคัญในการถ่ายทอดประเพณี						
1. การเล่นเกมสบบ้าทอยมีความสำคัญต่อคนไทย	f	45	135	-	-	-
เชื่อสาบมอญมากน้อยเพียงใด	%	25.0	75.0	-	-	-
2. การเล่นเกมสบบ้าทอยเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องมีการสืบทอดไว้มากน้อยเพียงใด	f	99	81	-	-	-
	%	55.0	45.0	-	-	-
3. ในประเพณีสงกรานต์พระประแดงควรมีการเล่นสบบ้าด้วยเสมอเพราะเป็นการเล่นที่ได้ทำมาเป็นเวลานาน	f	39	135	6	-	-
	%	21.7	75.0	3.3	-	-
4. ในปัจจุบันการเล่นสบบ้าทอยยังเป็นที่นิยมของคนหนุ่มสาวมากน้อยเพียงใด	f	-	-	-	117	63
	%	-	-	-	65.0	35.0
5. การเล่นเกมสบบ้าทอยเป็นการเล่นเฉพาะชาวมอญเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่ให้คนภายนอกได้รับรู้ความเป็นมา	f	-	-	-	9	171
	%	-	-	-	5.0	95.0
6. การเล่นเกมสบบ้าทอยมีความเหมาะสมเพียงใดถ้าเรานำมาเล่นเป็นกีฬา	f	-	-	111	69	-
	%	-	-	61.7	38.3	-
7. การเล่นเกมสบบ้าทอยควรเล่นเป็นประจำไม่ใช่เล่นเฉพาะช่วงสงกรานต์เท่านั้น	f	-	-	123	36	21
	%	-	-	68.3	20.0	11.7
8. การเล่นเกมสบบ้าทอยน่าจะนำมาบรรจุไว้ในหลักสูตรท้องถิ่นมากน้อยเพียงใด	f	27	78	57	18	-
	%	15.0	43.3	31.7	10.0	-
9. สบบ้าทอยที่เล่นกันในเขตเทศบาลสงกรานต์น่าจะมีการจัดตั้งเป็นชมรมขึ้น	f	-	69	93	18	-
	%	-	38.3	51.7	10.0	-
10. การเล่นเกมสบบ้าทอยน่าจะมีการฝึกซ้อมกันอยู่เป็นประจำเหมือนกีฬาประเภทอื่นๆ	f	-	42	96	42	-
	%	-	23.3	53.3	23.3	-

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อความ		ระดับของทัศนคติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ความสำคัญและประโยชน์						
11. การเล่นสบ้าทอยควรจัดให้มีการแข่งขัน	f	-	78	69	33	-
กัันระหว่างชุมชนและหมู่บ้านเป็นประจำ	%	-	43.3	38.3	18.3	-
12. การเล่นสบ้าทอยช่วยให้ผู้เล่นมีการ						
พัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์	f	-	132	48	-	-
สังคม สติปัญญาเป็นอย่างดี	%	-	73.3	26.7	-	-
13. การเล่นสบ้าทอยทำให้ผู้เล่นมี	f	-	132	48	-	-
โอกาสสร้างมิตรภาพเป็นอย่างดี	%	-	73.3	26.7	-	-
14. การเล่นสบ้าทอยเป็นการปลูกฝังให้ผู้	f	-	120	60	-	-
เล่นมีน้ำใจเป็นนักกีฬามากน้อยเพียงใด	%	-	66.7	33.3	-	-
15. การเล่นสบ้าทอย ทำให้เกิดความสุข	f	-	81	99	-	-
สนานมากน้อยเพียงใด	%	-	45.0	55.0	-	-
16. การเล่นสบ้าทอย เป็นการออกกำลังกาย	f	-	27	81	72	-
มากน้อยเพียงใด	%	-	15.0	45.0	40.0	-
17. การเล่นสบ้าทอย เป็นการนำไปสู่กีฬา	f	-	45	123	12	-
ชนิดอื่นๆ เช่น เปตอง มากน้อยเพียงใด	%	-	25.0	68.3	6.7	-
18. กติกาและวิธีการเล่นสบ้าทอย เป็นที่	f	-	-	-	132	48
รู้จักแก่คนทั่วไปมากน้อยเพียงใด	%	-	-	-	73.3	26.7
กฎเกณฑ์วิธีการและรูปแบบ						
19. อุปกรณ์การเล่นสบ้าทอยมีความเหมาะสม	f	-	96	84	-	-
สมมากน้อยเพียงใด	%	-	53.3	46.7	-	-
20. ลูกสบ้าตั้งจำนวน 5 ลูก มีความเหมาะสม	f	-	117	63	-	-
สมมากน้อยเพียงใด	%	-	65.0	35.0	-	-

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อความ		ระดับของทัศนคติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
21. ลักษณะท่าทางในการทอยลูกสะบ้ามีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	f	-	87	93	-	-
	%	-	48.3	51.7	-	-
22. เครื่องแต่งกายที่แต่งในขณะแข่งขันมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	f	-	99	81	-	-
	%	-	55.0	45.0	-	-
23. จำนวนผู้ตัดสินมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	f	-	63	117	-	-
	%	-	35.0	65.0	-	-
24. รางวัลที่ผู้แข่งขันได้รับมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	f	-	63	117	-	-
	%	-	35.0	65.0	-	-
25. การเล่นสะบ้าทอยนิยมเล่นเฉพาะเวลากลางคืนมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด	f	-	105	75	-	-
	%	-	58.3	41.7	-	-

จากตาราง 8 แสดงว่า ทัศนคติของนักเรียนหญิงชาวมอญพระประแดงที่มีต่อการเล่นสะบ้าทอย ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ การเล่นสะบ้าทอยเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องมีการสืบทอดไว้ (ร้อยละ 55.0) ระดับมาก ได้แก่ การเล่นสะบ้าทอยมีความสำคัญต่อคนไทยเชื้อสายมอญ (ร้อยละ 75.0) ในประเพณีสงกรานต์พระประแดงควรมีการเล่นสะบ้าทอยด้วยเสมอ เพราะเป็นการเล่นที่ได้ทำมาเป็นเวลานาน (ร้อยละ 75.0) การเล่นสะบ้าทอยน่าจะนำมาบรรจุไว้ในหลักสูตรท้องถิ่น (ร้อยละ 43.3) การเล่นสะบ้าทอยควรจัดให้มีการแข่งขันกันระหว่างชุมชนและหมู่บ้านเป็นประจำ (ร้อยละ 43.3) การเล่นสะบ้าทอยช่วยให้ผู้เล่นมีการพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญาเป็นอย่างดี (ร้อยละ 73.3) การเล่นสะบ้าทอยทำให้ผู้เล่นมีโอกาสสร้างมิตรภาพเป็นอย่างดี (ร้อยละ 73.3) การเล่นสะบ้าทอยเป็นการปลูกฝังให้ผู้เล่นมีน้ำใจเป็นนักกีฬา (ร้อยละ 66.7) อุปกรณ์การเล่นสะบ้าทอยมีความเหมาะสม (ร้อยละ 53.3) ลูกสะบ้าตั้งจำนวน 5 ลูก มีความเหมาะสม (ร้อยละ 65.0) เครื่องแต่งกายที่แต่งในขณะแข่งขันมีความเหมาะสม (ร้อยละ 55.0) การเล่นสะบ้าทอยนิยมเล่นเฉพาะเวลากลางคืนมีความเหมาะสม (ร้อยละ 58.3) ระดับปานกลาง ได้แก่ การเล่นสะบ้าทอย

มีความเหมาะสมเพียงใด ถ้าเรานำมาเล่นเป็นกีฬา (ร้อยละ 61.7) การเล่นสะบ้าทอยควรเล่นเป็นประจำ ไม่ใช่เล่นเฉพาะช่วยสงกรานต์เท่านั้น (ร้อยละ 68.3) สะบ้าทอยที่เล่นกันในช่วงเทศกาลสงกรานต์น่าจะมีการจัดตั้งเป็นชมรม (ร้อยละ 51.7) การเล่นสะบ้าทอยน่าจะมีการฝึกซ้อมกันอยู่เป็นประจำเหมือนกีฬาประเภทอื่น ๆ (ร้อยละ 53.3) การเล่นสะบ้าทอยทำให้เกิดความสนุกสนาน (ร้อยละ 55.0) การเล่นสะบ้าทอย เป็นการออกกำลังกาย (ร้อยละ 45.0) การเล่นสะบ้าทอยเป็นการนำไปสู่กีฬาชนิดอื่น ๆ (ร้อยละ 68.3) ลักษณะท่าทางในการเล่นลูกสะบ้ามีความเหมาะสม (ร้อยละ 51.7) จำนวนผู้ตัดสินมีความเหมาะสม (ร้อยละ 65.0) รางวัลที่ผู้เข้าแข่งขันได้รับมีความเหมาะสม (ร้อยละ 65.0) ระดับน้อย ได้แก่ ในปัจจุบันการเล่นสะบ้าทอยยังเป็นที่นิยมของคนหนุ่มสาว (ร้อยละ 65.0) กติกาและวิธีการเล่นสะบ้าทอย เป็นที่รู้จักแก่คนทั่วไป (ร้อยละ 73.3) และระดับน้อยที่สุด ได้แก่ การเล่นสะบ้าทอยเป็นการเล่นเฉพาะชาวมอญเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่ให้คนภายนอกได้รับรู้ (ร้อยละ 95.0)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อทราบทัศนคติของชาวมอญพระประแดงที่มีต่อการเล่นสื่อบ้าทอย

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นประชาชนชาย หญิง ที่มีเชื้อสายมอญ จำนวน 10 หมู่บ้าน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Sampling) และนักเรียนชาย หญิง ที่มีเชื้อสายมอญ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 3 โรงเรียน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ประกอบด้วยตอนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม และตอนที่ 2 เป็นแบบวัดทัศนคติของชาวมอญพระประแดงในการเล่นสื่อบ้าทอย มี 5 ระดับตามมาตราส่วนประมาณค่าของลิเคิร์ต (Likert, Rensis. 1932) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด จำนวน 25 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาจำนวน 760 ฉบับมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติดังนี้

1. นำข้อมูลส่วนตัวของประชาชนและนักเรียนมาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางและความเรียง
2. วิเคราะห์ทัศนคติของชาวมอญพระประแดงในการเล่นสื่อบ้าทอยของประชาชน และนักเรียนมาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละของความคิดเห็นเป็นรายข้อแล้วนำเสนอในรูปตารางและความเรียง

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ประชาชนเพศชาย จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 และเพศหญิง จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 นักเรียนเพศชาย จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 เพศหญิง จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 และเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ทัศนคติของชาวมอญพระประแดงในการเล่นสบบ้าทอย ตามแบบวัดทัศนคติมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

1. ทัศนคติของชาวมอญพระประแดงในการเล่นสบบ้าทอยด้านการอนุรักษ์และสืบทอดประเพณี ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า การเล่นสบบ้าทอยมีความสำคัญต่อคนไทยเชื้อสายมอญ ควรอนุรักษ์และสืบทอดไว้ อีกทั้งควรเล่นในงานประเพณีสงกรานต์พระประแดงในระดับมากที่สุด ปัจจุบันการเล่นสบบ้าทอยเป็นที่นิยมของหนุ่มสาวในระดับน้อย และการเล่นสบบ้าทอยเป็นการเล่นเฉพาะชาวมอญเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่ให้คนภายนอกได้รับรู้ความเป็นมาในระดับน้อยที่สุด

2. ทัศนคติของชาวมอญพระประแดงในการเล่นสบบ้าทอย ด้านความสำคัญและประโยชน์ของการเล่นสบบ้าทอย ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า การเล่นสบบ้าทอยช่วยให้ผู้เล่นมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ทำให้ผู้เล่นมีโอกาสสร้างมิตรภาพเป็นอย่างดี ปลุกฝังให้ผู้เล่นมีน้ำใจเป็นนักกีฬา อีกทั้งควรจัดให้มีการแข่งขันระหว่างชุมชนและหมู่บ้านเป็นประจำในระดับมากที่สุด

3. ทัศนคติของชาวมอญพระประแดงในการเล่นสบบ้าทอยด้านกฎเกณฑ์ วิธีการและรูปแบบ ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าอุปกรณ์ รูปแบบการแข่งขัน กติกาการแข่งขัน เวลาในการแข่งขันและของรางวัลมีความเหมาะสมในระดับมาก และเห็นว่ากติกาและวิธีการเล่นสบบ้าทอยเป็นที่รู้จักของคนทั่วไปในระดับน้อย

อภิปรายผล

ผลจากการศึกษาทัศนคติของชาวมอญพระประแดง พบว่า

1. ด้านการอนุรักษ์และสืบทอดประเพณี มีความเห็นว่า ควรอนุรักษ์และสืบทอดไว้ อีกทั้งการเล่นในงานประเพณีสงกรานต์พระประแดง อยู่ในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่านักเรียนและประชาชนในท้องถิ่นยังต้องการที่จะอนุรักษ์ประเพณีการเล่นสบบ้าทอย ซึ่งเป็นการแสดงถึงความรักในภูมิปัญญาของท้องถิ่นตนเอง มีความรักและหวงแหนในวัฒนธรรมประเพณีสงกรานต์ของตนเอง แต่ในปัจจุบันความนิยมของหนุ่มสาวอยู่ในระดับน้อย แสดงถึงวิวัฒนาการทางสังคมเจริญมากขึ้น โลกทัศน์เปิดกว้างมากขึ้น ประกอบกับธรรมชาติของวัยรุ่น คือ ต้องการความแปลกใหม่ ความเป็นตัวของตัวเองสูง จึงไปนิยมเล่นกีฬาประเภทอื่น ที่มีความ

นิยมกันในหมู่วัยรุ่น ซึ่งเป็นเรื่องปกติของพฤติกรรมของวัยรุ่น ถึงอย่างไรประชาชนชาวมอญ พระประแดงยังคงมีความต้องการที่จะเผยแพร่ในการเล่นสะบ้าทอยไปสู่บุคคลภายนอกด้วย จากการประเมินในข้อการละเล่นสะบ้าทอยเป็นการเล่นเฉพาะชาวมอญเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่ให้คนภายนอกได้รับรู้ความเป็นมาอยู่ในระดับน้อยที่สุด จะเห็นได้ว่า ชาวมอญพระประแดงมีความต้องการที่จะเผยแพร่การละเล่นสะบ้าทอย ซึ่งเป็นความภูมิใจของวัฒนธรรมประเพณีของตัวเอง

2. จากการประเมินทัศนคติของชาวมอญพระประแดง การละเล่นสะบ้าทอยช่วยให้ผู้เล่นมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญาได้เป็นอย่างดี เพราะการละเล่นสะบ้าทอยเหมือนการเล่นกีฬาได้มีการออกกำลังกาย ทำให้ร่างกายได้เคลื่อนไหวและมีการพัฒนาการทางกล้ามเนื้อ กล้ามเนื้อได้บริหารทำให้ร่างกายมีความแข็งแรง เมื่อร่างกายแข็งแรงแล้วทำให้จิตใจแจ่มใส อารมณ์สดชื่น เพราะการละเล่นสะบ้าทอยจะช่วยให้สมองลดความตึงเครียด รู้จักใช้ความคิด มีหลักการวางแผน มีจินตนาการ ส่วนทางสังคมนั้น การเล่นสะบ้าทอยเป็นการแข่งขันเป็นทีมต้องรู้จักการทำงานร่วมกัน มีความเข้าใจซึ่งกันและกัน จึงทำให้เกิดความสัมพันธ์อันดีต่อกัน รู้จักการให้อภัยและเสียสละ ส่วนการแข่งขันนั้นจะสอนให้รู้จักความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ซึ่งสอดคล้องกับทัศนคติของชาวมอญ พระประแดงในการเล่นสะบ้าทอยในข้อผู้เล่นมีโอกาสสร้างมิตรภาพเป็นอย่างดี ปลุกฝังให้ผู้เล่นมีน้ำใจนักกีฬานั้นอยู่ในระดับมากที่สุด อีกทั้งชาวมอญพระประแดงต้องการให้มีการแข่งขันระหว่างชุมชนและหมู่บ้านเป็นประจำ เพื่อที่จะเป็นการส่งเสริม เผยแพร่ อนุรักษ์การละเล่นสะบ้าทอยไว้ ทั้งการแข่งขันระหว่างหมู่บ้านเป็นประจำก็จะเป็นการสร้างสามัคคีในหมู่คณะ และเป็นการสร้างสัมพันธ์ภาพอันดีเช่นกัน

3. ทัศนคติของชาวมอญพระประแดงในการเล่นสะบ้าทอยด้านกฎเกณฑ์ วิธีการและรูปแบบ ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าอุปกรณ์ รูปแบบการแข่งขัน กติกาการแข่งขัน เวลาในการแข่งขันและของรางวัล มีความเหมาะสมในระดับมาก ตามความคิดเห็นของผู้วิจัยเองคิดว่า การละเล่นสะบ้าทอยของชาวมอญนั้นเป็นการเล่นเฉพาะคนในพื้นที่หรือในท้องถิ่นกันเป็นระยะเวลานาน ความเคยชิน ความคุ้นเคย จึงทำให้ทัศนคติของชาวมอญคิดว่า อุปกรณ์ รูปแบบการแข่งขัน กติกาการแข่งขัน เวลาในการแข่งขันและของรางวัลมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ในส่วนกติกาและวิธีการเล่นสะบ้าทอยเป็นที่รู้จักของคนทั่วไปนั้น อยู่ในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับการละเล่นสะบ้าทอยมักจะเล่นกันในหมู่คณะของชาวมอญด้วยกัน จึงทำให้บุคคลภายนอกนั้นไม่ค่อยที่จะรู้จัก กฎ กติกาการเล่นเท่าที่ควร

ข้อเสนอแนะ

ควรนำผลการวิจัยนี้ไปใช้ประกอบการพิจารณาเพื่อส่งเสริมและเผยแพร่การเล่น
สะบ้าทอยให้เยาวชนและประชาชนทั่วไปได้รู้ถึงประเพณีและวิธีการเล่นสะบ้าทอยของชาวมอญ
พระประแดง

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรทำการวิจัยเรื่องนี้กับกลุ่มตัวอย่างคนไทยที่อาศัยอยู่ในอำเภอพระประแดง ที่ไม่มี
เชื้อสายมอญเกี่ยวกับทัศนคติในการเล่นสะบ้าทอย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. (2527). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : ศึกษาศาสตร် มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- กุลทรัพย์ เกษแม่นกิจ. (2524). "การเล่นของเด็กไทยสมัยก่อน," ในการละเล่นและเครื่องเล่นเพื่อพัฒนาเด็ก. 62 - 66. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เกษม นครเขต. (2530). ทศนคติต่อกิจกรรมพลศึกษาตามบทบาทของสังคมและวัฒนธรรม. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2533). สำนักงานคู่มือการจัดกิจกรรมและการเล่นกลางแจ้งสำหรับเด็กระดับก่อนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ฉวีวรรณ จึงเจริญ. (2528). การใช้สื่ออุปกรณ์ของเล่นเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนเด็กระดับก่อนวัยประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรไทย.
- ชาญชัย อินทรประวัติ. (2528). การใช้กีฬาฟุตบอลเป็นเครื่องมือในการพัฒนาทัศนคติที่ส่งเสริม ความมั่นคงของชาติของเยาวชนไทยมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชัชชัย โกมารทัต, ฟอง เกิดแก้ว และประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธ์. (2527). รายงานการวิจัยกีฬาพื้นเมือง : ศึกษาและวิเคราะห์คุณค่าทางด้านพลศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัยวัฒน์ แสงศรี. (2538). ทศนคติต่อการปฏิบัติงานในฐานะเลขานุการคณะทำงานสนับสนุนการปฏิบัติการพัฒนาชนบทระดับตำบล (คปต.) ของพัฒนากรจังหวัดเลย. วิทยานิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2518). คำบรรยายจิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นิพนธ์ คันทวี. (2521). สรุปรายงานวิจัยเบื้องต้นเกี่ยวกับทัศนคติของคนไทยบางกลุ่มที่มีต่อทหารอเมริกันประจำประเทศไทย. กรุงเทพฯ : สำนักงานสภาวิจัยแห่งชาติ.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2526). ทศนคติการวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ผะอบ โปษะกฤษณะ และคณะ. (2522). การละเล่นของเด็กภาคกลาง โครงการเผยแพร่เอกลักษณ์ของไทย กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.

- พระพงศ์ บุญศิริ. (2536). การละเล่นพื้นบ้านล้านนา. เชียงใหม่ : โรงพิมพ์ดาว.
- พรณี สุวดี. (2527). การเปรียบเทียบในทัศนคติของจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยกิจกรรม การละเล่นพื้นบ้านของเด็กภาคเหนือกับกิจกรรมตามแผนของกระทรวงศึกษาธิการ. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วรรณ วิบูลย์สวัสดิ์ แอนด์ออร์สัน. (2526). การเล่นของเด็กบ้านกลาง. กรุงเทพฯ : มูลนิธิโครงการตำราสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์.
- เรือนำรู้คูเมืองนครเขื่อนขันธ์. (2543) : 26 - 37.
- ล้านนาไทยในอดีต. (ม.ป.ป.). เชียงใหม่ : ศูนย์หนังสือเชียงใหม่.
- สมจิตร เอื้ออรุณ. (2528). การทดลองสอนนิสัยทางสังคมโดยใช้สื่อที่เน้นศิลปวัฒนธรรมเพื่อสร้างเสริมเจตคติต่อวัฒนธรรมไทยแก่เด็กก่อนวัยเรียน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สุสิงห์สำรวม นิมพะเนา. (2520). การละเล่นของเด็กล้านนาไทยในอดีต. เชียงใหม่ : ศูนย์หนังสือเชียงใหม่.
- อรรณ สุ่มประดิษฐ์. (2533). พฤติกรรมของความเอื้อเฟื้อ ความมีระเบียบวินัย และระดับชั้น การเล่นทางสังคมของเด็กปฐมวัยที่ได้รับประสบการณ์การเล่นแบบไทยและการเล่นที่จัดอยู่ทั่วไป. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อรชร อัจฉน. (2526). ลักษณะของเกมการเล่นพื้นเมืองไทย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- Cope, L.D. (1992). "Student Attitudes Toward Teacher Behavior and Program Content Within Physical Education," *Dissertation Abstracts International*. 30/04 : 961.
- Ferguson, K.J. Charles, Yesalis B. and Paul, Pomrehn R. (1989). *Kivpatrick Beth Mary. Journal of School Health*. 3 : 59 Abstract.
- Frost, Joe I. And Barry L. Klein. (1979). *Children's Play and Playgrounds*. Boston : Allyn and Bacou.
- Hojjati, H.S. (1980). "A Study of the Attitude Changes. of High School Students Toward Physical Education Activity Courses," *Dissertation Abstracts International*. (41) : 982 – A.
- Luke, M.D. and Gary D, Sinclair. (1996). "Gender Differences in Adolescents' Attitudes Toward School Physical Education," *Journal of Teaching in Physical Education*. P. 31-46.

- Likert, Rensis. (1932). "A *Technique for the Measurement of Attitudes*", Archives of Psychology. (140).
- Meek, F. and L Sherry. (1992, April). "A Comparison of Upper Elementary School Children's Attitudes toward Physical Activity," *Paper Presented at the Annual Meeting of the American Alliance for Health, Physical Education, Recreation and Dance*. Indianapolis.
- Weiskopf, Donald C. (1978). *A Guide to Recreation and Leisure*. Boston : Allyn and Bacon Inc.
- Wood, L.K. (1988). "A Comparative Study of Attitude Toward Physical Activity of Academically Gifted and Academically Nongifted," *Dissertation Abstracts Internation*. 48/08 : 2017-A.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ตอนที่ 1

ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ (ถูก) ลงในช่อง ☐ ตามความเป็นจริง

1. ประชาชน เพศ

☐ ชาย☐ หญิง

2. นักเรียน เพศ

☐ ชาย☐ หญิง

3. นักเรียนชั้นปีที่

☐ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4☐ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5☐ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ตอนที่ 2

แบบสอบถามทัศนคติของชาวมอญพระประแดงในการเล่นส่ำบ้ำทอย

คำชี้แจง

โปรดพิจารณาข้อความในแบบสอบถามต่อไปนี้ให้เข้าใจชัดเจน จากนั้นตอบแบบสอบถามนี้ไปตามความคิดเห็นของท่านโดยการทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องด้านขวามือ เพียงข้อละ 1 เครื่องหมาย ตามความเป็นจริง

5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

ลำดับ	ข้อความ	ระดับของทัศนคติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	ท่านคิดว่าการเล่นส่ำบ้ำทอยมีความสำคัญต่อคนไทยเชื้อสายมอญมากน้อยเพียงใด					
2.	ท่านคิดว่าการเล่นส่ำบ้ำทอยเป็นสิ่งที่จำเป็นที่จะต้องมีการอนุรักษ์สืบทอดไว้มากน้อยเพียงใด					
3.	ท่านคิดว่าในงานประเพณีสงกรานต์ พระประแดงต้องมีการเล่นส่ำบ้ำทอยด้วยเสมอ เพราะว่าเป็นส่วนหนึ่งของงาน					
4.	ท่านคิดว่าในปัจจุบันนี้การเล่นส่ำบ้ำทอยยังเป็นที่นิยมและสนใจของคนหนุ่มสาวมากน้อยเพียงใด					
5.	ท่านคิดว่าการเล่นส่ำบ้ำทอย เป็นการละเล่นเฉพาะชาวมอญเท่านั้น ไม่ควรสืบทอดให้คนภายนอกมากน้อยเพียงใด					

(ต่อ)

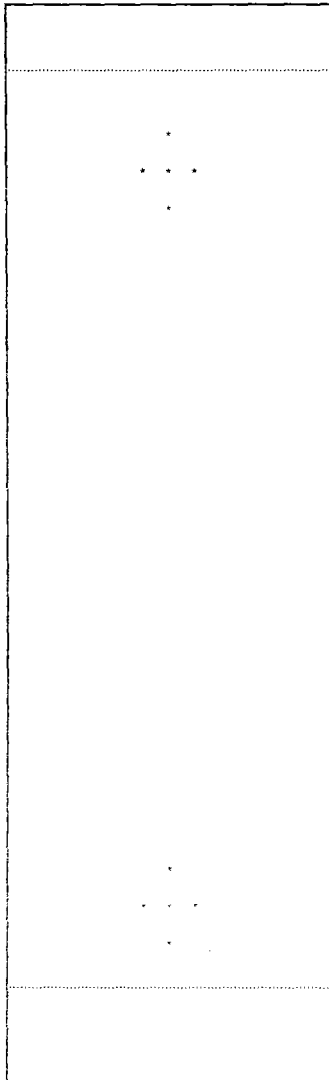
ลำดับ	ข้อความ	ระดับของทัศนคติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
6.	ท่านคิดว่าการเล่นสเป้าทอยมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ถ้าเราจะนำมาเล่นเป็นกีฬา					
7.	ท่านคิดว่าการเล่นสเป้าทอยควรจะเป็นประจำไม่ใช่เฉพาะช่วงเทศกาลสงกรานต์เท่านั้นมากน้อยเพียงใด					
8.	ท่านคิดว่าการเล่นสเป้าทอยน่าจะนำมาบรรจุไว้ในหลักสูตรท้องถิ่นมากน้อยเพียงใด					
9.	ท่านคิดว่าสเป้าทอยที่เล่นกันอยู่ในช่วงเทศกาลสงกรานต์ น่าจะมีการจัดตั้งเป็นชมรมมากน้อยเพียงใด					
10.	ท่านคิดว่าการเล่นสเป้าทอยว่าน่าจะมีการฝึกซ้อมกันอยู่เป็นประจำเหมือนกีฬาประเภทอื่นๆ มากน้อยเพียงใด					
11.	การเล่นสเป้าทอยควรจัดให้มีการแข่งขันกันระหว่างชุมชน หมู่บ้าน มากน้อยเพียงใด					
12.	การเล่นสเป้าทอยช่วยให้ผู้เล่นมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา มากน้อยเพียงใด					
13.	การเล่นสเป้าทอย ทำให้ผู้เล่นมีโอกาสสร้างมิตรภาพได้เป็นอย่างดี มากน้อยเพียงใด					
14.	การเล่นสเป้าทอย เป็นการปลูกฝังให้ผู้เล่นมีน้ำใจเป็นนักกีฬามากน้อยเพียงใด					
15.	การเล่นสเป้าทอยทำให้เกิดความสนุกสนานเร้าใจมากน้อยเพียงใด					
16.	การเล่นสเป้าทอย เป็นการออกกำลังกายอย่างหนึ่ง มากน้อยเพียงใด					
17.	การเล่นสเป้าทอย เป็นการนำไปสู่กีฬารชนิดอื่นๆ เช่น เปตอง มากน้อยเพียงใด					

(ต่อ)

ลำดับ	ข้อความ	ระดับของทัศนคติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
18.	ท่านคิดว่ากติกาและวิธีการเล่นสบบ้า ทอย เป็นที่รู้จักแก่คนทั่วไปมากน้อย เพียงใด					
19.	ท่านคิดว่าอุปกรณ์การเล่นสบบ้าทอยมี ความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด					
20.	ท่านคิดว่าลูกสบบ้าทอยตั้งจำนวน 5 ลูก มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด					
21.	ลักษณะท่าทางในการทอยลูกสบบ้า ท่าน คิดว่ามีเหมาะสมเพียงใด					
22.	เครื่องแต่งกายที่แต่งในขณะแข่งขันท่าน คิดว่ามีเหมาะสมมากน้อยเพียงใด					
23.	จำนวนผู้ตัดสิน ท่านคิดว่ามี เหมาะสมมากน้อยเพียงใด					
24.	รางวัลที่ผู้เข้าแข่งขันได้รับมีความ เหมาะสมมากน้อยเพียงใด					
25.	ท่านคิดว่าการเล่นสบบ้าทอยนิยมเล่น เฉพาะเวลากลางคืน มีความเหมาะสม มากน้อยเพียงใด					

ภาคผนวก ข
ขนาดสนามสระบัวทอย

อุปกรณ์ในการเล่นสระบัวตอย

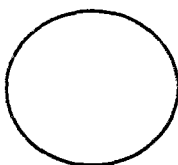
ขนาดของสนามสระบัวตอย

รุ่นเล็ก อายุ 10 - 12 ปี
สนามมีขนาดกว้าง 3 เมตร ยาว 20 เมตร

รุ่นกลาง อายุ 13 - 15 ปี
สนามมีขนาดกว้าง 3 เมตร ยาว 24 เมตร

รุ่นใหญ่ อายุ 16 ปี
สนามมีขนาดกว้าง 3 เมตร ยาว 30 เมตร

หมายเหตุ จะต้องตั้งลูกสระบัวห่างกัน 30 ซม.
(หัว , กลาง , หลัง , ซ้าย , ขวา)

ลูกสระบัวตอย

- มีเส้นผ่าศูนย์กลาง 15 เซนติเมตร
- หนา 2 เซนติเมตร

ลูกสระบัวตอย

- มีเส้นผ่าศูนย์กลาง 6 เซนติเมตร
- หนาไม่เกิน 1.5 เซนติเมตร

ภาคผนวก ค
ผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแบบสอบถาม

1. รองศาสตราจารย์ ดร.วิรัช วรณรัตน์
ผู้อำนวยการสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2. รองศาสตราจารย์ ดร.ชาญวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ
อาจารย์ประจำสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์แผน เจียรนัย
คณบดีคณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
4. อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา
อาจารย์ประจำภาควิชาจิตวิทยาและแนะแนว
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
5. อาจารย์ณวีวรรณ ควรวแสง
ประธานศูนย์วัฒนธรรมอำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นายรัชชัย บุญอุ้ม
วัน เดือน ปีเกิด	22 กันยายน 2506
สถานที่เกิด	เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	80/962 หมู่บ้านทิพวัล 1 ซอย 40 ตำบลเมืองใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนอำนวยการวิทย์ ถนนศรีเชื่อนพันธ์ ตำบลตลาด อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2517	ประถมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเทพประสิทธิ์วิทยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
พ.ศ. 2519	ประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดโพธิ์ผักไห้เวชพันธุ์ อนุสรณ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
พ.ศ. 2523	มัธยมศึกษาตอนต้น – ตอนปลาย โรงเรียนชินโรสวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2525	ประกาศนียบัตรการศึกษา ป.กศ. สูง (พลศึกษา) วิทยาลัยพลศึกษา กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2527	การศึกษามัธยมศึกษา (พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2544	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม. พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพมหานคร